

ПІД ЧАС СКВУ ВІДБУЛОСЯ ДВІ ВЕЛИКІ УКРАЇНСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ

Нью Йорк. — Під час Світового Конгресу Вільних українців відбулися в Нью Йорку дві великі українські демонстрації, що мали найширший відгомін в місцевій пресі, телевізії і радіо. Перша демонстрація відбулася перед Об'єднаними Націями в п'ятницю, 17-го листопада, та мала дуже спокійний ха-

рактир, що й підкреслювано опісля в пресових, радіових і телевізійних інформаціях. Інший, бурхливий характер мала друга демонстрація, що відбулася в суботу після Маніфестації за Волю України в Медісон Сквер Гарден перед будинком совєтської місії до ОН та в якій інтерв'ювала поліція.

Нью Йорк. — Світовий Конгрес Вільних Українців, ідею якого видвигнуто ще в 1930-их роках та який під час останніх сімох років його практичної підготовки викликав безліч усяляких сумнівів, відбувся впродовж минулого тижня та своїм перебігом і вислідом перейшов навіть

найсмівливіші надії і сподівання. Він був найбільшою маніфестацією української єдності в церковній, громадській і політичній ділянках життя українців у вільному світі та найбільш вимовним доказом, яких успіхів можна добитись спільними силами. Щойно відбутий СКВУ був здійсненням найсмівливіших

мрій та перейде до історії, як одне з найбільших досягнень українців у вільному світі в їхніх зусиллях допомогти рідному, поневоленому але не скореному народові в його змаганнях до волі і державної незалежності. Перебіг та вислід цього Конгресу буде ще довго темою розмов, інформацій та коментарів.

СКВУ — НАЙБІЛЬША МАНІФЕСТАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЄДНОСТІ

Геть з Москвою! -- Волю Україні!

НА ЗАКІНЧЕННЯ ПЕРШОГО СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ В НЬЮ ЙОРКУ В НЕДІЛЮ 19-ГО ЛИСТОПАДА ВІДБУВСЯ В ГОТЕЛІ ГІЛТОН ВЕЛИЧАВНИ КОНГРЕСОВИЙ БЕНКЕТ

УКРАЇНСЬКИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ МОЛОДІ І СТАРШИХ
ЕКРАН
"ЕКРАН" UKRAINIAN MAGAZINE FOR YOUTH & ADULTS

UKRAINIANS IN THE FREE WORLD

Про Світовий Конгрес Вільних Українців

THE NEW YORK TIMES, SUNDAY, NOVEMBER 19, 1967

E 5

UKRAINIAN NATIONAL REVOLUTION VS RUSSIAN BOLSHEVIK REVOLUTION!

The fall of imperialist Russian Czarism in 1917 unleashed a series of national revolutions, which engulfed the enslaved non-Russian nations and brought them long-awaited freedom and national independence — Ukraine, Poland, Finland, Byelorussia, Lithuania, Latvia, Estonia, Armenia, Georgia, Cossackia, Azerbaijan and Turkestan.

In contrast to the Russian Bolshevik Revolution, the Ukrainian National Revolution was very much like the American Revolution of 1776, since it sought to bring freedom and independence to the Ukrainian people.

From March 17, 1917 when the Ukrainian Central Rada was established in Kiev, to January 22, 1918, when full-fledged independence of Ukraine was proclaimed, Ukraine underwent a series of important political developments which culminated in the establishment of independence. The Rada issued four *Universals*, the last of which proclaimed full independence of Ukraine on January 22, 1918, organized the Ukrainian national army, established Ukrainian schools, introduced Ukrainian judicial and administrative systems, provided for vast autonomy for the national minorities and convened the Ukrainian Constituent Assembly on January 9, 1918, which gave 69.5 percent of all votes of the new republic to the Ukrainian Central Rada.

After the Bolshevik coup, Lenin and Trotsky tried to subvert the Ukrainian government and to take over Ukraine as they did Russia. Thwarted in their first attempt, the Bolsheviks officially recognized the Ukrainian National Republic in a note of December 17, 1917, but at the same time launched an unprovoked aggression against Ukraine. On February 9, 1918, Ukraine concluded the Peace Treaty with the Central Powers in Brest Litovsk, by which act it received full-fledged recognition from Germany, Austria-Hungary, Turkey and Bulgaria. France and Great Britain also granted *de facto* recognition to Ukraine. On March 3, 1918, the Russian government, signing its own treaty with the Central Powers, confirmed its previous recognition of the independence of Ukraine. For almost four years — 1917 to 1920 — Ukraine was first an autonomous and then an independent state under various governments: the Ukrainian National Republic with the Ukrainian Central Rada as its parliament, the Ukrainian State under *Hetman*, and the Ukrainian National Republic under a Directorate. It was conquered by Communist Russia in 1920, and made a Soviet Republic; it was forced into the USSR in 1923. Therefore, it was the Ukrainian National Revolution which brought freedom to Ukraine. The Russian Bolshevik Revolution not only destroyed the independence of Ukraine, but brought slavery, social and economic strangulation, cultural regimentation, religious persecution and outright genocide!

о. д-р Василь Кушнір, президент ПАУК, проводив нарадами СКВУ і очолив Секретаріят Світового Конгресу Вільних Українців.

50 YEARS OF OPPRESSION, FRAUD AND GENOCIDE — 50th ANNIVERSARY of RUSSIAN BOLSHEVIK REVOLUTION!

This month the Soviet Union is observing the 50th anniversary of the Russian Bolshevik Revolution.

The world is flooded with propaganda claims that it brought freedom, social equality, economic well-being, and the enjoyment of human rights to all the peoples under its control. The Russian Bolshevik leaders had also promised national self-determination and emancipation to all the non-Russian nations of the former Czarist empire.

The late U.S. Ambassador to the U.N., Adlai E. Stevenson, in a Memorandum on Soviet Russian colonialism sent to U.N. members on November 25, 1961, characterized the Russian brand of self-determination as follows:

"We are told that the people of the Soviet Union enjoy the right of self-determination. Indeed, the Soviet regime at its inception, issued a 'Declaration of Rights', which proclaimed the right of the nations of Russia to free self-determination, including the right to secede and form independent states. 'How did this 'right' work in practice? An independent Ukrainian Republic was recognized by the Bolsheviks in 1917, but in 1917 they established a rival Republic in Kharkov. In July, 1923, with the help of the Red Army, a Ukrainian Soviet Socialist Republic was established and incorporated into the USSR. . ."

BLACK DEEDS OF SOVIET RUSSIAN OPPRESSION IN UKRAINE!

Although the Ukrainian SSR is allegedly a "sovereign and independent" state and a charter member of the United Nations since 1945, its captive status is clear and evident:

POLITICAL SUBJUGATION

The so-called government of the Ukrainian SSR in Kiev is a puppet government of an alien power imposed upon the Ukrainian people by Moscow against their will; the so-called Communist Party of Ukraine is a branch of the Communist Party of the Soviet Union.

ECONOMIC EXPLOITATION

Ukraine is exploited economically by the Kremlin in its effort to implement its foreign policy and imperialistic aggrandizement; all the industrial and agricultural output is taken from Ukraine indiscriminately; Ukraine receives little in return. Soviet Russian colonialism is rampant in Ukraine.

RELIGIOUS PERSECUTION

Moscow is guilty of brazen religious persecution and intolerance:

In the 1930's the Kremlin destroyed the independent Ukrainian Autocephalous Orthodox Church by murdering 30 archbishops and bishops, and over 20,000 priests and monks. It imposed the Communist-controlled Russian Orthodox Church on the Ukrainian people.

In 1945-46 the Russian imperialists wantonly destroyed the Ukrainian Catholic Church in Western Ukraine and Carpatho-Ukraine, arrested 11 bishops and hundreds of priests, and forcibly subordinated over 5 million Ukrainian Catholics to Russian Orthodoxy.

The Moscow government persecutes openly other Christians in Ukraine: the Baptists, the Seventh Day Adventists and the Evangelists, imposing heavy taxation upon their houses of prayer and arresting pastors and preachers.

Over 1 million Ukrainian Jews are harassed in the practice of their Jewish faith by the Soviet Russian masters, who close synagogues and arrest Jewish religious leaders.

All the adherents of the Islamic faith in Ukraine are being terrorized by the secret police, while their traditional religion is being publicly ridiculed and denied.

CULTURAL RUSSIFICATION

The Ukrainian language is being relegated to secondary place.

Ukrainian schools, especially the 8 Ukrainian universities, are being Russified, and a network of Russian schools has been established in Ukraine, while 8-9 million Ukrainians in other parts of the USSR are denied their own schools and newspapers. In 1965-66 some 70 Ukrainian writers, poets, literary critics, etc., were arrested, tried and convicted for their dedication to Ukrainian independence and the defense of Ukrainian language and literature.

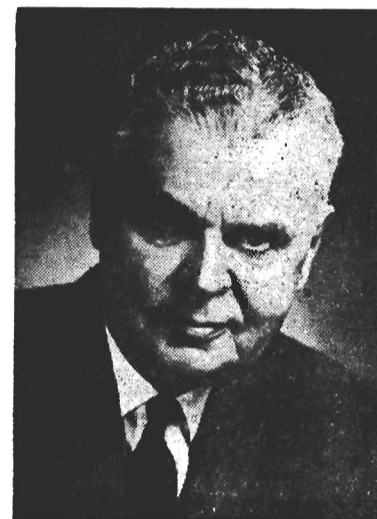
GENOCIDE

The most inhuman features of Russian Communist rule in Ukraine is the genocide practiced on the Ukrainian people:

Periodic famines and man-made famines (1922, 1932-33, 1946-47) claimed some 7 million Ukrainian lives. Up to the present time, many former members of the Ukrainian Insurgent Army and the Organization of Ukrainian Nationalists have been imprisoned in the Soviet labor camps.

Other millions have been deported to Asia for their opposition to Communism (Khrushchev stated at the XXth party Congress in 1956 that Stalin wanted to "deport all Ukrainians").

Hundreds of thousands of Ukrainians had been executed by the Cheka, GPU, NKVD, MVD and KGB.

Дж. Діфенбейкер

Йосип Лисогір
1-ий заст. президента СКВУ

STRUGGLE FOR FREEDOM AND INDEPENDENCE GOES ON!

Since the 1920 occupation of Ukraine by Communist Russia, the Ukrainian people waged and are waging now an incessant struggle for their liberation and independence, as demonstrated by the proclamation of independence of Carpatho-Ukraine in 1939; the proclamation of Ukrainian Independence on June 30, 1941 in Lviv; and the activities of a series of Ukrainian underground organizations: the Union for the Liberation of Ukraine (SVU), the Association of Ukrainian Youth (SUM), the Ukrainian Military Organization (UVO), the Organization of Ukrainian Nationalists (OUN), the Ukrainian Insurgent Army (UPA). The latter, under the command of General Roman Shukhevych (Taras Chuprynyka) and the political leadership of the Supreme Ukrainian Liberation Council

(UHVR), waged a full-scale war against both the Nazis and Russian Communists in Ukraine during and after World War II.

The Kremlin's fear of the Ukrainian liberation movement is demonstrated by the wanton murders of Ukrainian leaders by the Soviet secret police operating in the free countries — Simon Petlura, Eugene Konovales, Dr. Lev R. Rebet and Stepan Bandera.

There exists the government of the Ukrainian National Republic in exile and various Ukrainian political organizations in the free world which support the struggle of the Ukrainian people for independence.

WORLD CONGRESS of FREE UKRAINIANS

It is for this reason that through the long and coordinated efforts of Ukrainians throughout the free world. The First

WORLD CONGRESS OF FREE UKRAINIANS

is being held at the New York Hilton Hotel, NYC on Nov. 16-19, 1967. And a FREEDOM RALLY AT MADISON SQ. GARDEN

was held on Saturday, Nov. 18, 1967, and also the CONGRESS BANQUET being held on Sunday, Nov. 19, 1967, with the Rt. Honorable JOHN G. DIEFENBAKER, Former Prime Minister of Canada as the Principal Speaker.

The World Congress of Free Ukrainians will be the first such historic gathering of Ukrainians outside Ukraine. Representatives and delegates from Ukrainian organizations in 17 countries outside Ukraine are convening in this great metropolis of the world.

They will deliberate on the common problems of their cultural and national heritage and, above all, as loyal citizens on their political, economic and cultural contributions to the countries of their choice, and at the same time they will voice their full support for the aspirations of the Ukrainian people to freedom and independence.

Meeting on the 50th anniversary of the Ukrainian National Revolution, the World Congress of Free Ukrainians will reject the false claims of the Kremlin that the Russian Bolshevik Revolution had brought

freedom to Ukraine; for what it engendered is slavery, oppression, and the denial of national self-determination.

Ukrainians and their descendants, whose representatives are attending the World Congress of Free Ukrainians, are as follows:

United States — 2,000,000; Canada — 500,000; Argentina — 150,000; Brazil — 120,000; Australia — 37,000; France — 35,000; United Kingdom — 30,000; Germany — 25,000; Paraguay — 10,000; Uruguay — 8,500; Austria — 3,000; Belgium — 2,000; Venezuela — 1,500.

There are several thousands of Ukrainians in the Netherlands, Luxembourg, Sweden, Finland, Spain and Italy.

There will be no representatives from the 45-million Ukrainians in Ukraine who are languishing in Communist slavery. They are stifled into silence by their oppressors.

Therefore, their brethren in the free world have a moral duty to speak on their behalf.

We ask the American people not to accept the pronouncements from Moscow on the 50th anniversary of the fraudulent Bolshevik Revolution, to the effect that it brought freedom to the people now living in the prison house of nations — the USSR!

We are grateful to the U.S. Congress for enacting the "Captive Nations Week Resolution" on July 17, 1959 (now Public Law 86-90), which fully recognizes the essence of Bolshevism, and calls for American support to 27 captive nations now enslaved by Moscow!

We appeal to the American people and to the peoples of other countries of the Free World to give their moral support to the Ukrainian and other captive nations in their unequal struggle for freedom!

DR. LEV E. DOBRIANSKY

President of the Ukrainian Congress Committee of America, 302 West 13th St., New York, N. Y. 10014

Д-Р ЛЕВ Е. ДОБРЯНСЬКИЙ
Президент УККА

ORGANIZING COMMITTEE OF THE WORLD CONGRESS OF FREE UKRAINIANS: PAN-AMERICAN UKRAINIAN CONFERENCE

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA: United States of America

UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE: Canada

REPRESENTACION CENTRAL DE LA COLECTIVIDAD UCRANIA en la Republica ARGENTINA: Argentina

COMITE UCRAINO-BRASILEIRO: Brazil

ASOCIACION de UCRANIANOS en VENEZUELA: Venezuela

The above is a photo (reduced to one-fourth of its actual size) of the full-page announcement in THE NEW YORK TIMES of Thursday, November 16, which appeared again in the Sunday, November 19 edition of the same newspaper.

ЕКРАН - EKRAN

Ілюстрований журнал • Illustrated bi-monthly
з українського життя • of the Ukrainian life
Теперонце „УКРАЇНЬКА УЧИТЕЛЬСЬКА ГРОМАДА“ - ЧИКАГО
ВИДАЄ В-ВО „ЕКРАН“ - ВІДПОВ. РЕД. А. АНТОНОВИЧ

АДРЕСА: ADDRESS:
A. ANTONOVYCH
2102 W. CHICAGO AVE.
CHICAGO, ILLINOIS - U.S.A.
60622

ДВОМІСЯЧНИК

ЦІНА ПРИМ. 50 ¢
РІЧНО \$3.00

PHONE AR-6-8899
SINGLE COPY
50 ¢

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ У ШИРОКОМУ СВІТІ

зложили

На пресовий фонд

Степан Двоjak	50.00	Діти Школи Українозн. класа
мгр. Ольга Теревус-Кекіш	20.00	2.Б п-і Михайлович: О. Малей-
Богдан Савчинський	15.00	кий, Г. Каламай, Н. Колен-
Анна Коваль	10.00	ська І. Роман Б. Люшняк, Г.
о. Богдан Смик	5.00	Кекіш, А. Вейн. О. Гладчук,
Микола Понеділок	5.00	Д. Покорний, М. Кухар, Л.
д-р Микола Ценко	4.00	Повідайко О. Костелина, Л. Ко-
о. Степан Клепарчук	2.00	стелина, разом 8.08
Остап Івахів	2.00	Усім жертводавцям складає Адмі-
Роман Балтарович	2.00	ністрація щиро подяку.
Ілля Тимчишак	2.00	

СПИСОК ЖЕРТВОДАЦІВ

НА

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ ФОНД ІМ. І. ФРАНКА
в Чікаго
в 1967 році

д-р Роман Смик	100	доларів
дир. Омелян Плешкевич	100	доларів
Мирослав і Рома Турянські	100	доларів
Теодор і Євгенія Курпіта	50	доларів
д-р Юрій Городиловський	25	доларів
д-р Василь Стефурак	25	доларів
дир. Павло й Бронислава Баб'яки	25	доларів
мгр. Теодат Школьник	25	доларів
п. С. Родзік (Філядельфія, Па.)	10	доларів
пані Євгенія Б'яла	10	доларів
пн. Гр. і О. Кузів (Вайондетте, Міч.)	10	доларів
п. Степан Бук	10	доларів
п. Мирон Маланюк	10	доларів
пн. М. і Л. Дезисюки	100	доларів
п. Іван Романюк	10	доларів
дир. Ярослав Войнаровський	25	доларів
Народний Союз	50	доларів
п. Тесдер Пилівка	14	доларів
інж. Вол. Синенський	10	доларів
інж. Вол. Несторович	10	доларів

ЧИ ВИ ВЖЕ Є ПЕРЕДПЛАТНИКОМ

ПОЖЕРТВИ НА
ВИДАВНИЧИЙ ФОНД

„ЕКРАНУ“ ?

Ілюстрованого альбому Сокола
Батька просимо вислати на
адресу:

Вже зложили на вид. фонд Со-

Selfreliance Federal
Credit Union
2351 W. Chicago Avenue
Chicago, Ill. 60622

кола Батька побратими:
В. Мاستикаш 20.00
інж. М. Хроновят 10.00
М. Глова 10.00
А. Антонович 5.00

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І З НОВИМ РОКОМ !

Христос Народився!

ЩИРО
ВІТАЄМО

З Різдвом Христовим
і НОВИМ РОКОМ,

- ✓ ВЛАДИК і ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ,
- ✓ ПРОВОДИ і ЧЛЕНСТВО ПОЛІТИЧНИХ, ГРОМАДСЬКИХ,
НАУКОВИХ і МОЛОДЕЦЬКИХ ТОВАРИСТВ і ОРГАНІЗАЦІЙ -
і ВИДАВАНУ НИМИ ПРЕСУ - У ВІЛЬНОМУ СВІТІ,
- ✓ НЕПОКОРОНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД в УКРАЇНІ
і НА ЗАСЛАННЯХ ТА ПО В'ЯЗНИЦЯХ,
- ✓ НАШИХ ЦІНЕНИХ СПІВПРАЦІВНИКІВ, ПЕРЕДПЛАТНИКІВ
і ПРИХИЛЬНИКІВ - у КРАЄХ ПОСЕЛЕННЯ,
- ✓ ШКІЛЬНУ і СТУДЕНТСЬКУ МОЛОДЬ,
УЧИТЕЛЬСТВО ТА БАТЬКІВ!

ВІДАВНИЦТВО

ЕКРАН

РЕДАКЦІЯ
і АДМІНІСТРАЦІЯ

Від Адміністрації:

Наше В-во шукає кольпортерів, які б зайня-
лися поширюванням «Екрану» (приєднуванням
постійних передплатників чи розпродажем по-
одиноких чисел). Це можуть бути учні Шкіл
Українознавства, члени організацій молоді або
й старші особи. Їх-праця буде оплачена згідно
з умовою, в формі відповідної провізії (10 цнт.
від проданого числа). Просимо зголошуватись
на адресу в-ва «Екран» у Чікаго.

ЧИ ВИ ВЖЕ ЗЛОЖИЛИ ВАШУ ПОЖЕРТВУ НА ПРЕ-
СОВИЙ ФОНД?

ХРИСТОС РОДИВСЯ !

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ОБ'ЯВИВ ТО АНГЕЛ БОЖИЙ

Всім Своім Знайомим, Приятелям і Покупцям
БАЖАЄ

Петро Петрушевський

ВЛАСНИК УКРАЇНСЬКОЇ ПЕКАРНІ

HU 6-3844

ЛІДІЯ

2219 W. Potomac

Cops Break Up Charge on UN Soviet Mission

By JOSEPH MODZELEWSKI

Several thousand persons of Ukrainian descent broke through a police barricade yesterday in an attempt to carry a demonstration to the sidewalk in front of the Soviet Mission to the United Nations.

The Ukrainians had just attended an anti-Russian rally at Madison Square Garden.

Screaming demonstrators burst through a barricade at Lexington Ave. and E. 67th St. and ran toward the Soviet mission at 136

E. 67th, almost directly across the street from a police station. Their charge was broken when scores of additional police streamed out of the station house and police cars came into the block from Third Ave. Police at the scene said only a few scattered demonstrators actually made it to the mission.

3 Are Booked

Three persons were booked at the E. 67th St. station on charges of disorderly conduct. They were Michael Kostyba, 27, of 31-17 36th St., Astoria, Queens, a teacher at the New York University School of Commerce; George Denysenko, 23, of 464 Suydam St., Brooklyn, a Hunter College student, and Waroslav Turkai, 49, a man who identified himself as a medical doctor, of 375 George St., New Haven, Conn.

Deputy Chief Inspector Eltai Milde was treated at Lenox Hill Hospital for a foot injury suffered when he was brushed by a police horse during the melee.

The rally at the Garden was sponsored by the First World Congress of Free Ukrainians, and was attended by an estimated 10,000.

The crowd heard Michael Starr, acting minority leader of the Canadian Parliament, say that news media have "gone overboard in presenting a highly flattering and thoroughly expurgated version of the story of the rise of the Soviet Union."

Demonstrator burns Russian flag outside the Soviet Embassy.

NEWS photo by Charles Ruppman

Picket holds accusing sign above the heads of crowd gathered outside Permanent USSR Mission to the UN, Lexington Ave. and E. 67th St. yesterday.

NEWS photo by Jack Clarly

They Wanted To Make the Russians Blush

Their emotions flaming, presumably as a result of an anti-Russian rally at Madison Square Garden yesterday, several thousand people, most of them of Ukrainian descent, burst through police barricade to burn flags and sing anti-Soviet songs at the Permanent USSR UN Mission, E. 67th St. and Lexington Ave., yesterday. Colorfully-dressed dancers were part of a crowd of 10,000 that gathered at the Garden to protest Soviet domination of the Ukraine.

Ukrainian dancers (l. to r.) Theresa Maslihan, 17, Marta Casar, 17, Barbara Szpak, 16, are part of Garden gathering.

NEWS photo by Ed Clarly

Police Repulse 2,000 Marchers at Soviet U.N. Mission

The New York Times (by Barton Silverman)

Demonstrator raises a burning Soviet flag with umbrella

By MARTIN GANSBERG
An angry, screaming crowd of 2,000 people, part of a group here for the First World Congress of Free Ukrainians, stormed to within 50 feet of the Soviet Union's mission to the United Nations yesterday before being thrown back by more than 150 policemen.

Chanting "Communist butchers" and "Free Ukraine," the throng threw eggs and pamphlets at the mission, at 136 East 67th Street, between Lexington and Third Avenues. It was approaching the mission when mounted policemen forced them back.

A handful of demonstrators managed to get to the roof of the red brick Welfare Department building facing the mission before the police were aware of them. They threw eggs and rocks from the roof, but no one was injured.

Three men were arrested. Two were charged with disorderly conduct after they refused to accept summonses on minor charges. They were Michael Kostyba, 27 years old, of 31-17 36th Street, Astoria, Queens, a teacher at the New York University School of Commerce, and George Denysenko, 23, of 464 Suydam Street, Brooklyn, a student at Hunter College. The third man received a summons. He is Dr. Waroslav Turkalo, 43, of 375 George Street, New Haven.

Mr. Kostyba and Mr. Denysenko were arraigned in night court and paroled on their own recognizance for a hearing Dec. 5. Dr. Turkalo, because he accepted a summons, was not required to appear in court last night. He will have a hearing Nov. 29, the police said.

David Altfeld, a psychologist at the Kennedy Child Study Center at the corner of Lexington Avenue, said he saw the crowd moving toward the mission about 3:30 P.M. "They were singing and yelling," he said. "Then suddenly they flared up and started to push the police."

Three nuns, members of the Daughters of Charity order attached to the Kennedy Center, said there was much pushing and shoving. "It's surprising more people aren't injured," one of them said. "There were so many all over the block at one time."

Police Inspector Hurt

At least six persons were injured in the melee. They were taken by ambulance to Lenox Hill Hospital.

One of those injured was a Deputy Chief Inspector of Police, Eitel F. Milde, commanding officer of the Fifth Division in Manhattan. He suffered a bruise on his left foot when a police horse stepped on it.

At one point, a demonstrator, turning to leave, swung a metal pole holding an American flag pole holding an American flag, and the pole split in half. A section hit a bystander, making a gash on his forehead.

After being forced back from the Soviet Mission, the demonstrators took up positions at the Lexington Avenue and Third Avenue ends of 67th Street. About 1,700 of them

Максим Рильський

МОГМУ КРАСВИ

Чи знаєш ти, о краю мій,
Що кожною сльозою
Ти випкаєш слід страшний,
Що в гріб візьму з собою?

Чи знаєш ти, о краю мій:
Що в сні убиті діти,
Воляють у душі мої:
Убивням відплатити!

Чи знаєш ти, о краю мій,
Що тьма твоєї ночі
У день весняно-голубий
Мені скривавить очі?

Так хай же я згину — цвісти
Тобі мій рідний краю!
Чи чуєш ти, чи знаєш ти?
І голос: Чую! Знаю!

М. РИЛЬСЬКИЙ

АНТИСОВЕТСКАЯ ДЕМОНСТРАЦИЯ В НЬЮ ЙОРКЕ

В субботу днем перед зданием советского представительства при Объединенных Нациях на Ист 68-й улице состоялась большая и бурная демонстрация украинцев — членов Конгресса свободных украинцев, заседавшего в Нью-Йорке с 16 по 19 ноября. Между участниками демонстрации и полицией, пытавшейся не подпускать демонстрантов близко к зданию советского представительства, произошло несколько стычек. Три человека были арестованы.

Демонстрация состоялась по окончании большого публич-

ного митинга в Мэдисон Сквер Гардене, на котором выступавшие ораторы протестовали против порабощения Украины «московскими колоннаристами». До 10.000 человек присутствовало на митинге. Накануне состоялась демонстрация у здания Объединенных Наций.

Конгресс свободных украинцев состоялся по инициативе ряда украинских организаций в США, Канаде, Аргентине, Бразилии и Венесуэле. В нем приняли участие делегаты от различных украинских организаций в 22 странах.

N. Y. Staats-Zeitung und Herold, Montag,

den 20. November 1967

Ukrainer verurteilen Berichte über Russland

10.000 Ukrainer, die in allen Teilen der westlichen Welt leben, versammelten sich im Madison Square Garden und hörten, wie Michael Starr, der amtierende Fraktionsführer der Konservativen im kanadischen Parlament, scharfe Angriffe auf die Sowjetunion führte. Starr kritisierte die Zeitungsberichte über die Feierlichkeiten anlässlich der 50jährigen Wiederkehr der bolschewistischen Oktoberrevolution. Die Nachrichtenmedien seien "über Bord" gegangen und hätten "oberflächliche und manipulierte Versionen" über die Sowjetunion berichtet.

Starr erklärte, es sei ironisch, daß diese "Freiheitsversammlung" in dem gleichen Monat stattfindet, in dem Rußland den 50. Geburtstag der bolschewistischen Revolution feierte. "Bei der Parade militärischer Stärke, wissenschaftlicher und soziologischer Fortschritte wurden nur am Rande Massenmord, Raub der Freiheit kleinerer Nationen, Verschleppungen, Hungerkatastrophen und die Abschaffung der christlichen Religion erwähnt."

Mehr als drei Millionen Ukrainer leben außerhalb der Sowjetunion. Die Ukraine ist die westlichste Republik Rußlands mit einer Einwohnerzahl von 45 Millionen.

Michael Starr, leader du parti conservateur à la Chambre des communes à Ottawa

stood near the Seventh Regiment Armory and the School for the Deaf and Dumb at Lexington Avenue behind police barricades.

They burned Soviet flags, waved blue and yellow Ukrainian banners and held aloft placards reading: "50 Years of New Russian Slavery" and "Russian Concentration Camps — Shame of the Century."

They threw about pamphlets issued by the Organization for the Defense of Four Freedoms for Ukraine, challenging recent comments by Premier Aleksei A. Kosygin on increased freedom in the Soviet Union.

Rally Held at Garden

The demonstrators were among a group of 10,000 people from 27 countries who had held a rally at Madison Square Garden. The program included speeches, traditional music and dances.

Michael Starr, acting minority leader of the Canadian Parliament, who is of Ukrainian ancestry, told the audience at the Garden, that news media in the free world "have gone overboard in presenting a highly flattering and thoroughly expurgated version of the story of the rise of the Soviet Union."

"Our national culture, our linguistic and spiritual heritage, our homeland, her cities, towns and farms, remain enslaved to an alien power," Mr. Starr added.

A speech by Senator Thomas J. Dodd, Democrat of Connecticut, who had been a member of the Select Congressional Committee on Communist Aggression when he was a Congressman, was read at the Garden. Senator Dodd, who was ill, said that "others gloss over the crimes of communism, but this conference will again put the crimes of the Moscow leaders on record."

The audience included Dr. Borys Martos, former Premier of the Ukraine Republic, and John G. Diefenbaker, former Prime Minister of Canada.

The march by 2,000 people from the Garden toward the Soviet Mission tied up traffic on more than a dozen midtown streets. It was not cleared up until a half an hour after the crowd left the area of the mission at 5:30 P.M.

Soviet Culture in a Straightjacket

BY EUGENE LYONS

FOR NEARLY half a century a great nation has had only one permissible truth, Marxism - Leninism, and only one permissible mode of thought, dialectic materialism. Merely to suggest that there might be other truths and methods made one an "enemy of the people." Actually to stray beyond the confines of the prescribed verities as defined by their custodians at any given time brought anything from ostracism to death.

ALL ART and culture was squeezed into a strait jacket called "socialist realism," which required the representation of soviet life as happy and heroic, and that in styles so simplistic that even a Stalin or Khrushchev could understand them and whistle their tunes. Socialist realism — still the official doctrine, reaffirmed by the last party congress — is plainly a dishonest formula: There is nothing socialist or realistic about coloring or denying the facts of life. At bottom it is a propaganda device, limiting art to poster-like chromos and literature to political advertising, above all prohibiting free self-expression. Creativity was thus stultified or driven underground.

In the arts, as in science, few works of surpassing originality, let alone genius, have come out of Soviet Russia. The one novel worthy of standing beside Tolstoy or Turgeniev, Chekhov or Gorki, "Doctor Zhivago" by Boris Pasternak, was written in secret ["for the drawer," as soviet writers say] and, tho available to the rest of the world and awarded the Nobel prize, has been denied publication in its native land. Shostakovich and Prokofiev, composers ranking with great forebears like Tchaikowsky and Muysorgsky, repeatedly were attacked, humiliated, and silenced, their work twisted by official pressures and some of it outlawed.

THE ONE area of cultural life where the soviet regime has achieved greatly is education—not in quality, to be

This series of articles is condensed from the book, "Workers' Paradise Lost: Fifty Years of Soviet Communism—a Balance Sheet," by Eugene Lyons.

blaze of world attention, the young poet Vladimir Batshev was sentenced to 5 years in a labor camp without benefit of publicity at home or abroad. Only the authorities know how many more have suffered such martyrdom in total darkness. In the summer of 1966 at least 70 Ukrainian writers were arrested, at least 20 of them shipped to labor camps; whatever the formal charge, their real crime was excessive pro-Ukrainian sentiment. Many others have been repressed on other pretexts. Most authors, including some of those who get their work published, still write also "for the drawer" — works they know have no chance of passing the censors. After all, there is only one publisher, the state, and it is sensitive to every nuance of direct or elliptical criticism. Writers who get published in foreign countries, with or without their connivance, are at once visited by "literary critics in plain-clothes."

THE TRIAL of Sinyavsky and Daniel, now serving 7- and 5-year sentences at hard labor, was to be the demonstrative whipping. Their sin was that they had permitted their novels and essays, unpublished at home, to be published abroad under pen-names, "Abram Tertz" and "Nikolai Arzhak" respectively. Their arrest, according to a New York Times dispatch, drew a bitter comment credited to the poet Yessenin-Volpin. The men were lucky, he said, because "there were so many others about whom the world knows nothing—as little as people know of a rabbit eaten by the wolves in the forest."

Even celebrated authors enjoying vast reader demand find much of their new work prohibited. The foremost soviet prose writer, Solzhenitsyn, for example, has been refused publication of two

novels and many stories and as a result is known to be in serious economic straits. One of these novels, "The Cancer Ward," slated to run in Novy Mir, failed to appear, but its content became known in the west and illicit copies are being passed from hand to hand in the Soviet Union.

The struggle between the total state and the majority of the intelligentsia becomes more embittered. Despite its overwhelming advantages of physical force, it is by no means a foregone conclusion that the state will win in the long run.

The 50-year record clearly shows that the Russian peoples, under a more open government, would have achieved infinitely more and better. As for those who cling to the myth that soviet communism has actually fostered culture, one can only marvel at their historical ignorance.

IVAN DZYUBA

THE RUSSIANS' JUBILEE YEAR

Solzhenitsyn

Voznesensky

IVAN SVITLYCHNY

Daniel

Важливий документ

У Нью Йорку масовим накладом у видавництві „Твин-Ситі Пейпербек Лайбрері” вийшла книжка „Втрачений робітничий рай” одного з найкращих американських знавців совєтської проблематики — Юджина Лайонса. Вона вже видана в-вом „Функ-Ваналс” у твердій оправі, і успіх цього нового видання, без огляду на високу ціну першого випуску, перешов усі припущення. У журналі „Рідер Дайджест”, що виходить накладом у 28 мільйонів примірників 13 мовами світу, в числі з листопада опублікована цю найновішу працю Ю. Лайонса в скороченні. Певна річ, її не писав українець - совєтолог, який, самозрозуміло, звертав би більше уваги на Україну в так званому СССР. Однак, автор, який був колись лівим і цілковито протверезів після 6-річного перебування в СССР в ролі журналіста, — пише про цілий комплекс проблем і народів СССР. Він стверджує, що від самого початку Ленін з його більшовиками став на шлях зради революції 1917 року, яка була виступом народів колишньої царської Росії проти соціального і національного гноблення, проти самої імперії. Ю. Лайонс на прикладах із історії СССР показує, як червона Москва поневолила національні народоправні молоді держави, зокрема Україну, як засобами терору зліквідувала мільйони і мільйони людей, які хотіли справжньої землі і справжньої волі, як СССР обернувся в імперію з партійною диктатурою, як Москва, ламаючи опір колективізації, створила голод у 1933-34 роках, коли, пише автор, загинули мільйони людей в Україні й на Кавказі...

Юджін Лайонс пише не тільки про минуле В кінці своєї книжки він звертає увагу на поширення совєтської імперії шляхом приєднання сателітних країн під безпосередню контролю Кремля, на найновішу централізацію влади в СССР, на московську внутрішню політику „реформ”, які нічого не змінюють; згадує про письменників за ґратами, про боротьбу з релігією. „Втрачений робітничий рай” — це справжній пам'ятник рабовласницькій імперії в її „ювілейному” році, це також доказ, що не всі на Заході не розуміють, що діється на Сході.

Newsweek

Newsweek, October 23, 1967

Sovfoto

Jerry Cooke

Michael Peto

Harried giants: Eisenstein, Pasternak and Shostakovich

Russia—50 Years Later

Communist Russia got off to a shaky start 50 years ago this week. A comparative handful of revolutionaries took over, promising a better life for all Russians. Long before any part of the promises were realized the new rulers of Russia put their people through a series of blood baths and incredible hardships.

With all its harsh beginnings, Russia has come a long way. Its advances in science, space, education and industrial growth cannot be denied. The spread of communism has been rapid; one of every three people in the world is a Communist.

Immense as this ideological empire is, it is shot through with dissatisfaction. Red China, once an avid disciple of Moscow, is now a rebel Communist state. Cuba, hailed as the Western bastion of communism, is in disarray. The East European satellite nations, once wholly subservient to Moscow, are defiant and make advances to the West, eager to share the rewards of Western-style capitalism.

Communism has always promised more than it delivered. To make good on some of its promises it has tried to marry socialism and Western-style free enterprise, by introducing incentives for industry and by a grudging acknowledgement that the consumer is important. The effort has only been partly successful.

Despite its rapid growth and its power Russia still clings to its habit of secrecy and its deep-rooted instinct for upheaval. It speaks of world peace and nuclear disarmament—and then violates its own utterances, as it did this week in announcing plans to orbit a nuclear weapon in space. On the face of it, no such weapon is necessary. Russia and the United States

have sufficient nuclear ICBM missiles to destroy each other many times over.

Russia achieved its position as the second most powerful world nation in the incredibly short period since the end of World War II. For all that, it is an uncertain and ambivalent power, given to fitful starts and changes of direction. But the promise exists that if Russia continues to develop internally, the pressures created by its own people will serve to settle it down and give it reason to enter more fully into the modern world.

ROSCOE DRUMMOND

The Verdict Is Against Communism

WASHINGTON — Moscow is celebrating the 50th anniversary of the Bolshevik Revolution with lavish boasts of benefits and blessings communism has brought to its people.

The verdict of the rulers of communism is well known. It is that communism is the wave of the future.

But what is the verdict of the ruled, the people who have lived under communism and, therefore, know most about its "benefits and blessings"?

Communist governments do not permit public opinion polls. And they do not allow free elections by which their citizens could unseat the regimes by ballot.

But there is a verdict on communism — by those who know most about it — which the Communists can't abide to have discussed. It is significant and unanswerable and it ought not to be lost sight of in the glare of propaganda coming from the Kremlin.

NEVER IN ALL recorded history have so many millions of people rejected the governments of their own nations by deserting their homelands, often at great risk to themselves and their families, or by remaining outside their own countries rather than returning to communism.

Since Communism came to power in the Soviet Union, in Eastern Europe, in China and elsewhere — always by force, never by free choice—15,435,000 people have voted against it by defecting.

HERE ARE the conservative figures from authoritative sources of refugees and defectors from communism:

Russians not returning after revolution, 1,500,000.

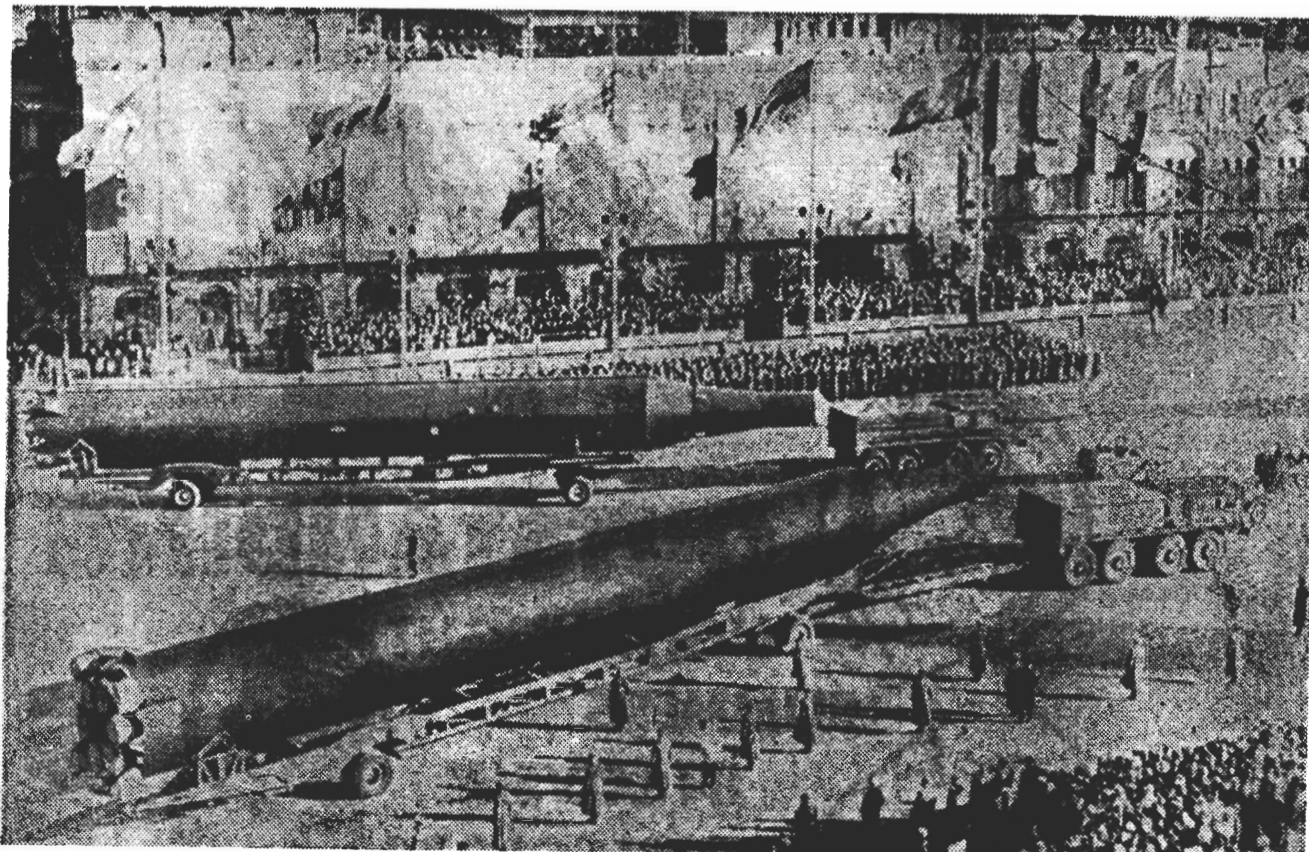
Khrushchev (1953-64), Kosygin-Brezhnev (1964-?)

Top men: Lenin (1917-24), Stalin (1924-53)

Soviet rocket: Soaring hopes *Newsweek*

Two new Soviet ICBMs, said to have orbital capacity, move through Red Square in Moscow parade. (UPI)

From Russia and Eastern Europe after World War II, 1,500,000.

From North to South Korea in face of Communist takeover, 5,000,000.

From China to Hong Kong, Formosa and elsewhere, 2,000,000.

From Tibet to India, 75,000.

From Cuba to United States and elsewhere, 400,000.

From North Vietnam to South (1954), 960,000.

From East Germany to West Germany after World War II, 4,000,000.

The total of 15,435,000 would be even higher if it included the millions of Russian peasants whose lives were taken by Stalin through planned starvation in his efforts to force them into collective farming and many who died in Stalin's prison labor camps.

The total would be still higher if the Communists didn't guard their frontiers so vigilantly and so violently.

„Бажаючи Тобі найкращого, молимо Бога усіх спасених дарів для Твого достойного Народу“

ВСЕЛЕНСЬКИЙ АРХИЄРЕЙ ВІТАЄ БЛАЖЕННІШОГО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПІСКОПА
КАРДИНАЛА ЙОСИФА З 50-РІЧЧЯМ ЙОГО ЄРЕЙСЬКИХ СВЯЧЕНЬ

Українці в цілому світі, з виявами синівської любови й найвищого подиву для Його стійкості, щиро вітають Блаженнішого Верховного Архiepіскопа Кардинала Йосифа з 50-річним ювілеєм Його священства. До Вічного Міста — Риму, де на території Апостольської Столиці, після 17-річної московсько-комуністичної неволі, в свободі проживає і трудиться для нашої Церкви й українського народу великий Митрополит-Ісповідник, линуць думки всіх Українців із виявами найкращих побажань, щоб Господь схоронив Його ще на довгі роки для нас та дозволив Йому звершити Його великі задуми.

Та не тільки Українці, але й представники інших народів, церковні достойники на чолі зі Святішим Отцем Папою Павлом VI, привітали нашого Верховного Архiepіскопа Кардинала Йосифа з Його світлим ювілеєм.

50 років тому, 30 вересня 1917 року, в монастирі в Уневі, куди саме прибув з московського заслання Великий Митрополит, тепер Слуга Божий Кир Андрей, відбулися перші свячення майбутнього наступника Слуги Божого. Цього дня піддияконські свячення з рук Слуги Божого одержали три питомці: Йосиф Заторський, Роман Лободич і Йосиф Сліпий. Дияконські свячення, знову з рук Слуги Божого, одержали вони в Катедральному храмі св. Юра у Львові, 9 жовтня, а священнічі — 19 жовтня 1917 року. Отця Заторського вбили опісля большевики, о. Роман Лободич залишився при церкві св. Юра у Львові (тепер перебуває в ЗДА), а о. Й. Сліпий віддався науково-виховній праці, ставши ректором Духовної Семінарії, а відтак Архiepіскопом, Митрополитом, Страдником-Ісповідником у московській неволі, й вкінці на волі — Верховним Архiepіскопом і Князем Церкви — Кардиналом.

Про пошану Апост. Столиці до нашого Верховного Архiepіскопа-Митрополита Кардинала Йосифа найкраще свідчать побажання Святішого Отця, які звучать так:

Возлюбленому Синові Нашому Йосифові Святої Римської Церкви Кардиналові Сліпому, Верховному Архiepіскопові Львівському, Українців, Папа Павло VI.

Возлюблений Наш Сину,
Привіт і Апостольське
Благословення!

З нагоди 50-ліття Священства Тобі, Возлюблений Наш Сину, висловлено пребагато привітів і побажань, напевно з радістю, щоб виявити справжнє почування прихильності і слова глибокої пошани, якими Ти справедливо й за-

служено, довгий час і повсюду, користуєшся.

В цьому загальному вияві доброзичливості Ми ніяк не бажаємо бути останніми. Тому й піднімається і Наш голос, святочний і сповнений найкращих побажань, а молебні слова, повні любови, линуць до Бога, найвищого Добра і Дателя всіх благ, бажаючи в Нього усіх спасених дарів для Твого достойного народу.

Святочні ж побажання достоїть і годиться супроводжати проголошенням прилюдної хвали: Коли Ми призадумуємось над довгими, вже пройденими роками Твого віку, бачимо Тебе, як Ти незвичайно заслужився для священної служби і для Церкви. Бо як Львівський український Владика був Ти у пастирській діяльності благорозумний, в учительському уряді ревний, у всьому повний любови. Потребам і турботам Твого стада Ти ввесь себе посвятив, взявши собі за взір чесноти слова св. Августина: „Хоч ми наставники, то ми і слуги, хоч ми владика, та діємо наче слуги“ (Де Діверсіс, Серм. 9, 3; 35,6).

Готовий за свою Церкву вмерти, чи-то на ділі, чи бажанням, Ти перетерпів за імя Ісуса чималі страждання з незламною терпелістю і мужністю, які для хвали Твого духа додають нову незвичайну красу, осяягу гідним пошани світлом.

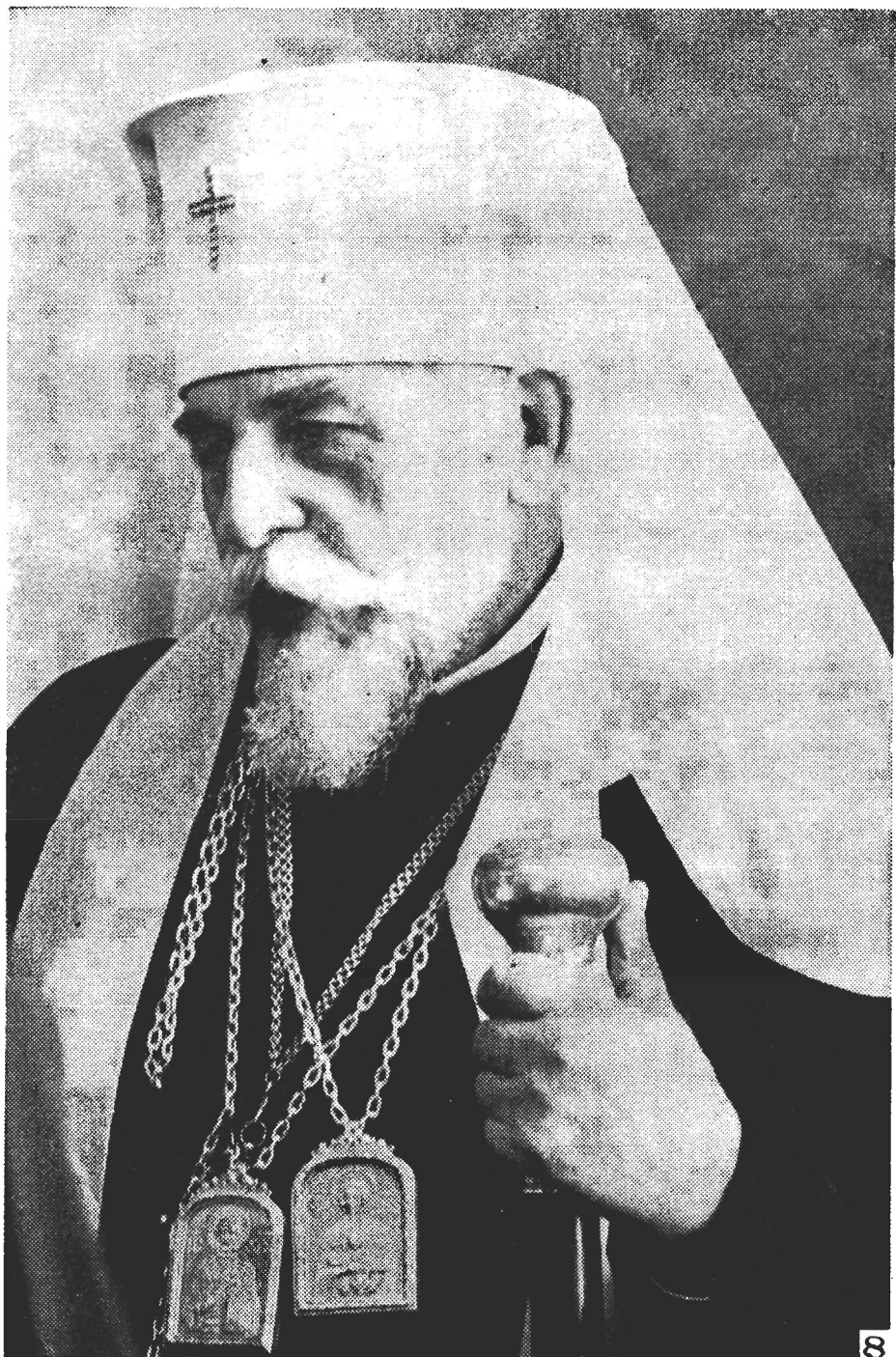
Як Ти прибув до Риму і Ми прикрасили Тебе священною римською багрянницею, Ми бажали обдарити Тебе беззастережним і найбільшим Нашим довірям. Тому з усього серця заохочуємо Тебе, щоб Ти був стійкий і непорушний, ревний у сповнюванні діл Господніх, памятаючи завжди на те, що Твій труд не буде марним перед Господом (пор. I. Кор. 15, 58); а найгарячіші побажання для Тебе нехай дозволять Нам передвістити, що назріває ця надія, яка кріпить Твого духа і піднімає Тебе із зневіри.

Оцього всього бажаючи Тобі із щирого серця, як на завдаток небесної помочі, з радістю уділюємо Тобі, Возлюблений Наш Сину, Апостольського Благословення, а разом з Тобою благословимо всіх, що святкуватимуть з Тобою торжественний день 50-ліття Твого Священства.

Дано у Римі, при церкві св. Петра, дня 30 місяця серпня, 1967 року, четвертого Нашого Вселенського Архiepієрейства.

ПАВЛО VI, ПАПА

“ ПОСТУП ”

ВПреоєв. Святитель Андрій з новопоставленими пресвітеріями оо. Сліпим Заторським і о. Лободичем в монастирі оо. Редемтористів в Уневі, пов. Перемишляни жовтень 1917 р.

За президентським столом сидять від ліва: д-р М. Мельник — голова комітету, проф. І. Заячківська, п. Д. Мельник, дир. І. Гарнаський (голова Укр. Банку, що пожертвував 1000 дол. від себе і 500 дол. від Банку) О. І. Беєдик (парох) о. д-р Мел. Соловій, д-р Р. Осінчук, о. Е. Цегельський, п. Боднар (дружина о. Боднара), о. Е. Боднар. Перед президентським столом сидять від ліва: п. М. Крив'як, д-р В. Боднар, п. Люба Боднар.

Зліва сидять: о. Е. Цегельський, п. Боднар, сен. П. Юзик. Промовляє д-р Р. Осінчук.

Вісті з Клівленду

— БАНКЕТ У ЧЕСТЬ ВЕРХОВНОГО В КЛІВЛЕНДІ —
 відбувся 7-го травня 1968 року в Клівленді. Приємне почуття огортає людину, коли бачить, скільки людей відданих великій справі Великого Провідника. Скромних 7000 доларів (на чисто), але від щирого серця, відіслано на руки Іх Блаженства до Риму, щоб і клівлендська цетолка закріпила велику будову української науки.

St. Basil's Home to Honor Chaplain With Banquet

PHILADELPHIA, Pa. — The golden jubilee committee of the friends of Saint Basil's Home, 1825 W. Lindley St., will honor the chaplain of the Saint Basil's Home, the Very Rev. Roman Lobodych on his 50th anniversary of priesthood and the 75th birthday.

Lobodych was born January 8, 1893 in Galicia. He was educated in local schools and later at the University of Lviv. He was ordained in 1917 by His Excellency Metropolitan Andrew Sheptycky, in the Cathedral of Saint George in Lviv.

After several months as a pastor in Lviv, he was called as chaplain in the infantry division of the Austrian army. He was a prisoner of war in Italy, and after his release from the prison camp he volunteered as chaplain in the Ukrainian army.

Upon returning to his hometown, he had held several pastorships and in 1935 he was the first Ukrainian citizen to be elected as senator to the Polish senate of Warsaw.

He held pastorships in Lviv, Krechiv, Stanyslaviv, Zaluky, and Prague.

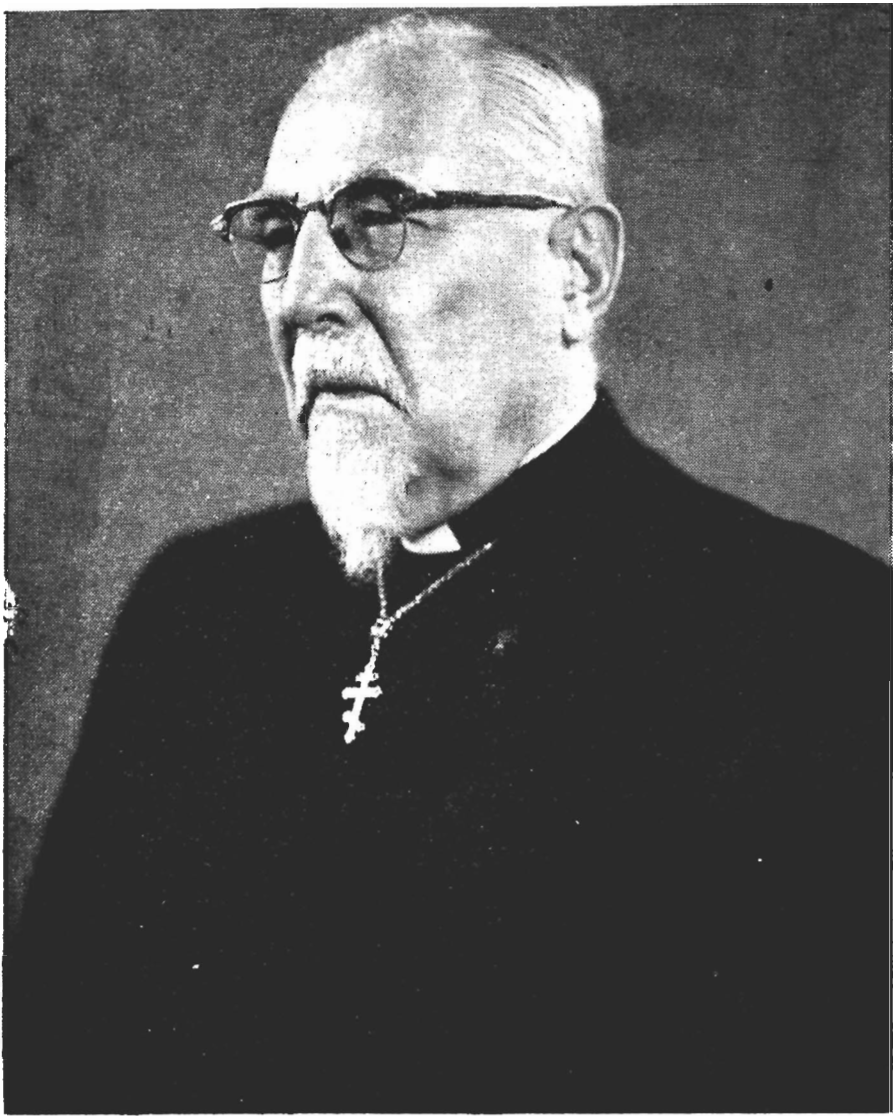
He came to the United

Rev. Roman Lobodych

States in 1947, and has since helped organize a church in Los Angeles, California. He was in charge of a summer youth camp in Strafford, New York, and was the first Rector of the Ukrainian Seminary in Washington D. C. Since 1953 he has been the Chaplain of Saint Basil's Home.

The celebration is to honor the jubilarian with a Divine Liturgy and Banquet on October 21, at Saint Basil's Home.

Митрополит Іоанн Теодорович

Іван Розгін

(З НАГОДИ 80-ЛІТТЯ)

У жовтні 1967 року сповнилося 80 літ від народження одного з учасників і творців відродження Української Автокефальної Православної Церкви 1921 року, митрополита УПЦА Іоанна Теодоровича. З цим ювілеєм збігаються не менш важливі дати в його житті, а саме 53-ліття священнослужіння і 46-ліття архипастирства, в тому 43 роки в США. Постає Митрополита Іоанна вже є історичною так походженням його єпископства від Церкви 1921 року, як і його служінням у Північній Америці. Він єдиний сьогодні є живим свідком і персоніфікує великий Всенародний Акт початку відродження і становлення цієї Церкви з Митрополитом Василем Липківським, були замучені всі його співучасники і наступники — лише єдиного Митрополита Іоанна Бог зберіг для нас, для відродженої тепер Української Православної Церкви поза межами України, але фактично і для поневоленої Батьківщини. Цей факт має глибоке історичне значення, бож Митрополит Іоанн прибув у „Новий Світ“, як тоді називали Америку, для поширення, продовження і поглиблення діянь Відродженої Церкви. Тому, що тепер Українська Православна Церква в Україні не існує, він єдиний учасник і свідок, що поза межами Батьківщини зберігає Божу Благодать Церкви 1921 року.

**

Життєпис Митрополита Іоанна не менш важливий для історії, як і його праця на протязі 53 літ, тобто від часу висвячення у священницький сан в 1914 році. Важливо згадати, що Митрополит Іоанн походить „з діда-прадіда“ з священницького роду. Народився 6 жовтня 1887 року в м. Крупець на Волині. Духовну освіту здобував в клеванській духовній школі і житомирській Духовній Семінарії. В 1914 році пережив декілька важливих подій, про які варто згадати. Закінчивши богословську освіту, був рукоположений у священники.

ОВИД

У поневоленій Україні

Чи у советській церковній політиці є справжні суперечності?

НІ, — КАЖЕ ЕДМОНТОНСЬКИЙ ДОСЛІДНИК

Советський режим вів і веде боротьбу з релігією. Однак, з другого боку, той режим робив і робить деякі поступки. Ці викротає дехто розцінює як безнастанні суперечності. Едмонтонському дослідникові Б. Боцюркову такий погляд здається поверховим. У советській церковній політиці — каже він — є послідовність.

Д-р Б. Боцюрків, професор політичних наук Албертського університету, здавна вивчає церковне становище в Советському Союзі. На недавньому річному з'їзді Канадської асоціації політичних наук в Оттаві він мав доповідь, в якій подав огляд советської церковної політики протягом 50 років, звертаючи увагу на головні мотиви тієї політики.

Советську церковну політику в основному визначив В. Ленін, який у 1905 - 1913 написав низку статей на цю тему. Ленін, ідучи за Марксом, відкидав релігію як «ілюзію» та «опій». Однак Ленін не тільки відкидав релігію; він був її ворогом. Атеїзм Леніна був воєнничий, а Ленінова боротьба з релігією мала «майже релігійний характер».

Марксистські партії в західноєвропейських країнах залишали питання релігії збоку «як приватну справу». Ленін, навпаки, вже 1905 року закликав до протирелігійної пропаганди і остаточного знищення релігії. У 1909 р. Ленін написав таку пересторогу: протирелігійна пропаганда ніколи не може бути метою самою собою; боротьба з релігією має бути підпорядкована загальному розвитку «клясової боротьби» і загальній політичній стратегії партії.

Перша советська конституція з 1918 року говорить про «відділення Церкви від держави, а школи — від Церкви», дозволяє на «релігійну» і «протирелігійну пропаганду», забезпечує «свободу совісті». Це були гасла позичені з Заходу, для яких не було місця в більшовицькій ідеології і в советській дійсності. Визнавши атеїзм як «наукову правду», Ленін і його помічники, творці тоталітарного режиму, не зважали на права релігії, забезпечені конституцією. Як розрізнення між державою і партією втрапило будь-який сенс (партія вповні контролює державу), так само розділ між державою і Церквою став «конституційною фікцією».

Не заперечуючи «свободи совісті», советський режим різними способами паралізував діяльність церковних груп і щораз більше нищив їх. Закони про церковні податки, про «законну і незаконну ді-

яльність служителів культу» були засобом руйнувати церковне життя. 1929 року скасовано неділю як день відпочинку. Потім з'явився закон, за яким церкву можна було закрити на бажання більшості «трудящих» даної місцевості.

Хоч Сталінська конституція 1936 року нібито повернула «служителям культу» втрачені права, церковні громади майже скрізь були розбиті.

Советсько-німецька війна припинила боротьбу з релігією. Настав час свого роду релігійної «відлиги». Московська патріархія могла призначати священників для парафій. Парафія могла бути власником деяких рухомих речей (напр., книг і церковних риз). Хоч советський режим зробив у час війни багато «поступок» Російській Православній Церкві, нові дозволи рідко коли були опубліковані.

За влади Хрущова протирелігійна боротьба знову загострилась. Московська патріархія 1961 року змінила свій статут, «добровільно» зрікаючись деяких дотеперішніх прав. Зменшено кількість церков, духовенства; заборонено втягати молодь у діяльність церковних громад.

Восні і післявосні роки принесли советському режимові досвід, що Російську Православну Церкву можна використовувати для політичних цілей.

Як Сталін, так Хрущов притримувались ленінської теорії і практики: вести боротьбу з релігією, але завжди, залежно від обставин, підпорядковувати цю боротьбу загальним політичним цілям. Коли так дивитись на советську церковну політику, то між Сталіном і Хрущовим нема справжньої різниці, — сказав проф. Б. Боцюрків. Обидва робили те саме, але трохи інакше.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Проф. Б. Боцюрків

28-го жовтня ввечері, тут в готелі Шерман Гавз зібралось яких 450 осіб, щоб згадати ту „грізну, мов вовчиця добу” 25 років тому, коли нова збройна сила українського народу, Українська Повстанська Армія зорганізувалася та виступила до бою проти большевицького і нацистсько-окупантів української землі. Свято-бенкет був організований окремим Громадським Комітетом Шикаго й околиці. Головними промовцями під час бенкету були голова Ради Наукових Товариств ім. Т. Шевченка проф. д-р Роман Смаль-Стоцький з Вашингтону, адв. Керстен з Мілвокі та о. професор Стенггор з університету Айови. Йому і колишньому конгресменові Чарлсові Керстенові проф. Р. Смаль-Стоцький, разом з репрезентантами Відділів УККА з Мілвокі і Шикаго, д-ром С. Думенком та п. Тарасом Шпікулою, вручив під час бенкету Шевченківські Грамоти Волі. Крім згаданих, на бенкеті промовляли генеральний консуль Південної Кореї і представник приїзних на бенкеті делегацій поневолених Московією народів дотих Вікніс. У мистецькій частині програми п. Володимир Луців з Англії виконав ряд пісень в супроводі бандури. Тостмастром бенкету був мец. Ю. Куляс. Між приїзними було багато молоді, духовенства наших та інших церков і представники американської й української преси.

(С. Г.)

Почесні гості Президії Бенкету: Промовляє голова Ювілейного Громадського Комітету інж. С. Голяш.

Маніфестація в Чикаго

З НАГОДИ 50-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ ТА 25-РІЧЧЯ ПОСТАННЯ УПА

В неділю 17. вересня 1967 р. українська громада в Чикаго з участю осередків середнього й далекого півдня та Палатами окремою маніфестацією відзначила дві величні події в нашій історії: 50-річчя Української Національної Революції та 25-річчя постанови УПА. Обидві дати є світлими актами і були виявом прагнень цілого народу у його невпинному поході до волі. Ціллю маніфестації було використання обох ювілеїв у політичному напрямі для заціпення державних мужів та народів вільного світу з проблемою України та московським імперіалізмом.

Імпрезу влаштував Діловий Комітет для відзначення 25-річчя постанови УПА. В маніфестаційній частині виступили: голова Комітету інж. С. Голяш із вступним словом; інж. Р. Бігун, який перевів зворушливий Апель, коли-то стали військової формации — Українське Вільне Козацтво, Т-во к. Вояків УПА та Станиця Братства І. УД УНА разом із молоддю Осередків СУМА ім. Крути, полк. І. Богуна, М. Павлушкова та Відділу Ю СУМА Дрогобич з Палатами. Усі присутні під звуки сурмачів віддали Салют поляглим воїнам — героям останнього 50-річчя.

Дуже піднесено та глибокопатріотичну доповідь виголосив о. ред. С. Їжик з Вінніпеґу; його виступ понад тисячна маса присутніх часто бурхливо оплескувала.

Коротке слово англійською мовою для присутніх чужинців та тієї молоді, котра слабо володіє українською мовою, виголосив старшина УПА мгр. М. Федак.

Привіт від імені присутніх поневолених Московією народів передав українцям Д. Шрейдер — віцепрезидент американсько-німецького національного Конгресу.

Телеграми до през. Джонсона, Мек Намари та ген. Вестморленда відчитав і вислав П. Олексюк — секретар Комітету.

Резолюції відчитала п. Н. Голяш. Вони будуть вислані до преси та до членів ОН. В резолюціях присутні змальовують безправне поневолення України московською імперією, сталий змаг українського народу до волі, нищення нашого народу в усіх проявах його суспільно-політичного життя та закликають президента США, уряд, законодавчі палати та всі вільні народи світу допомогти Україні стати вільною державою.

Про дар крови, з нагоди 25-річчя постанови УПА, для американських вояків у В'єтнамі, що стоять у боротьбі з комунізмом, з'ясувала п. У. Целевич — голова Головної Управи ОЖ ООЧСУ.

В мистецькій частині виступали переважно чужонаціональні групи;

які ставляться з великим признанням до наших визвольних змагань. Тріо сестер Вайчеліноф із національними інструментами репрезентували литовську групу, оперова солістка Шандра Шола заступала хорватську національну групу. Німці виступали з духовою оркестрою молоді.

З українського боку брали участь жіночий хор «Чайка» під дир. п-і М. Галан із повстанськими піснями та духово оркестра Осередку СУМА під кер. проф. М. Голяна.

Оформлення сцени виконав п. П. Гасюк — булавний Відділу Ю СУМА в Палаті. Мистецьке виконання та імпазантний вигляд сцени підносили святковий настрій цілої маніфестації.

Великі портрети головного отамана С. Петлюри та ген. Т. Чупринки виконав мистець-маляр проф. Л. Грицай.

Вся імпреза була наскрізь вдалою, а виповнена простора зала школи Шопена підтвердила, що українці вміють оцінити великі Чини свого народу.

С. Г.

Володимир Луців — тенор і бандурист.

Б. вояки УПА Відділу в Чикаго — учасники Бенкету.

НА СЛУЖБІ БАТЬКІВЩИНИ

»Борітеся — поборете:
Вам Бог помагає;
За вас сила, за вас воля
І правда святая!«
Тарас Шевченко

О. Олесь
Тільки той досягає мети, хто іде,
Тільки той, хто горить, не згорає,
Стеле килим для нього життя молоде,
Смерть вінок йому вічний сплітає.

В роки, після другої світової війни, коли людство гоїло свої рани, українські воїни, які у висліді світових воєнних подій опинилися на чужині, не тратили надії на краще завтра своєї Батьківщини-України. Вони, яким доля не судила завершити своїх мірій, не зневірилися, а, навпаки, своєю стійкістю, дисципліною і вірою доказали, що вміють гідно перенести поразку, щоб у слухний час здобути заслужену перемогу.

В роки утопії і пацифізму українське воїнство мало відвагу та сміло заявило перед цілим світом: — «Ми не переможені! Війна не скінчена і ми прирікаємо продовжувати її з окупантом України, аж до остаточної перемоги, а перемога перед нами!»

Цей здоровий голос був виявом революційної душі українського воїна, що зродився ще тоді, коли перша капля гарячої і шляхетної української крові зросила український чернозем в його обороні. Ця духово-бойова сила українського воїна є спадковістю його великих пращів. Вона формувалася на протязі довгих-предовгих століть і не раз та не два вибухала полум'ям національних революцій і повстань проти ворогів, які з усіх-усюдів находили на нас і на Богом дану нам землю.

У найбільш грізні для України часи бойовий дух української нації двигав її до збройної боротьби за право жити на своїй ні від кого незалежній українській землі. З кривавого моря революції і збройної боротьби українського народу за державну незалежність вилонився національно-державний ідеал Батьківщини, для якої треба жити й працювати, за яку треба боротися, а, якщо заходить потреба, то й душу та тіло віддати, щоб жила нація.

Йдучи слідами предків, новітній український воїн, у важкій і нерівній боротьбі за Україну, не лякався ні трудів, ні смерти, бо, як співається в українській бойовій пісні: — «Ми зродились із крові народу!..»

Організований, здисциплінований і послідовний у своїх починах, свідомий своїх завдань супроти Батьківщини, український воїн, знайшовшись на чужині, змінив хвилиновою своєю кріс на працю і слово. І тут, подібно як на полі бою, він показався жертвним, незломним, неустрашимим і невгнутим, безкомпромісовим борцем проти окупанта й гнобителя України — кровожадної Москви.

Розуміючи та доцінюючи вагу організованого життя, українські воїни, на самому початку свого поселення у Великій Британії, створюють свою комбатантську організацію — Об'єднання бувших Воїнів Українців у Великій Британії (ОбВУ). Спонтанний рух вступу в ряди цієї організації, в якій скупчувалися воїни-українці різних армій, був доказом потреби такої організації, а рівночасно був теж доказом повної національної зрілості тих, які у висліді несприятливих воєнних обставин знайшлися поза межами Рідної Землі.

Завдання ОбВУ ясні та зрозумілі: — під його прапором, в організованих рамках і власними силами плекати військові традиції українського воїнства, а також вести всесторонню працю, для добра поневоленої, але нескореної Батьківщини!

Сот. М. Длябога — член-основоположник і перший голова ОбВУ.

Сот. М. Білий-Карпинець — довголітній голова ОбВУ.

Інж. хор. Т. І. Кудлик — довголітній заступник голови ОбВУ та культурно-освітній референт Г. У.

Дес. М. Гайва — довголітній фінансовий реф. Г. У. та б. зв'язковий Округу Лондон.

Д-р С. М. Фостун — генеральний секретар ОбВУ.

о. Мітраг А. Малиновський — бувший сот. УГА та член ОбВУ. Помер 1957 р.

О. Маркевич — б. капелян 1 УД УНА та ОбВУ. Помер 25. 5. 1964 р.

о. Радник В. Паславський — бувший старшина УГА.

«Якщо нам, старшому військовому поколінню, не судилося здобути й закріпити свою державну незалежність, то робім усе від нас залежне тепер, щоб молоде й підрастаюче покоління цієї мети успішно досягло на славу Всевишнього».

Сот. І. К. Гвоздик — член Г. У. та зв'язковий Округу Йоркшир, член Ред. Колегії «Сурмача».

Пор. М. Веремієнко — член Г. У. та б. зв'язковий Окр. Йоркшир.

Кн. І. М. Токаржевський-Карашевич — б. український дипломат і прихильник ОбВУ.

Мтр. пор. Р. Борковський — бувший член Г. У.

Підхор. В. Давидяк — б. член Г. У. і б. зв'язковий Окр. Шотляндія. Відомий гуморист «Місько Макольондра». Тепер живе в Канаді.

В той час, коли на Рідних Землях побратими зброї, в рядах УПА, склали найбільшу жертву крові та життя, український воїн у вільному світі, з притаманною йому завзятістю і посвятою, починає свою дію.

Це він — український воїн — перед цілим світом голосить правду про Україну, про слушність Її боротьби за волю. Це він — лава за лавою маршує вулицями англійських і шотландських міст на знак протесту проти Москви та переслідування нею в Україні прадідівської релігії свободи. Це він — говорить про страшний голод в Україні, яким Москва знищила шість мільйонів наших братів. При тому він жертвний. Зі скромних своїх заробітків він створює, на самому початку свого побуту, Фонд Українських Інвалідів, засобами якого закуплено прекрасну посілість і створено притулок для тих, які потребують опіки, та передає цей фонд до розпорядимости суспільно-громадської установи, якою є Союз Українців у Великій Британії (СУБ), що під його крилами росте та розвивається усе наше громадське та культурно-освітнє життя української колонії в цій країні. Користаючи з нагоди, український вояк підвищує рівень свого знання і засвоює собі найновіші здобутки воєнної техніки, а для вдержання зв'язку та скріплення вояцької дружби видає свій журнал «Сурмач». Вкінці ОбВУ кладе основи та створює платформу для спільної дії і співпраці всіх комбатантських організацій, у висліді чого постає Українська Комбатантська Рада у Великій Британії.

Усе це робить український вояк в ім'я і для добра України, якій він зложив приречення служити та боротися — за Її волю, за честь, за славу, за нарід, за Українську Самостійну Соборну Державу!

Із перспективи п'ятнадцяти років можемо сміло сказати, що український вояк вив'язався з узятих на себе завдань чесно. Правда, завдання великі й не все ще зроблене, але український воїн не спочиває і не спочине так довго, як довго Україна не буде вільною!

Хай, ця скромна праця — хроніка дії українських вояків, їхніх клітин і Головної Управи ОбВУ, що її передаємо до рук читачів, буде заохотою і стимулом до дальшої, ще більш наполегливої праці. Хай вона залишиться у скарбниці українського визвольного руху, з якої майбутній історик матиме змогу творити причинки до нової сторінки нашої історії.

Клонячи голови перед тіннями наших славних Предків, перед вічним Духом тих, що впали в боротьбі за волю України, гляньмо сміло вперед у майбутнє України!

«Patria longa, vita brevis!» — «Батьківщина вічна, життя коротке!»

К. Роснецький — довголітній голова.
Відділу ОБВУ в Ноттінгемі.

Стр. П. Кішук — організаційний
референт Г. У. та зв'язковий Окр.
Мідландс.

Г. Фатерига — член Г. У. і Окружний
зв'язковий Округу Лінкольншир.

Віст. І. Равлюк — б. зв'язковий
на Шотландію в рр. 1952-1957 і
довголітній голова Відділу ОБВУ
в Едінбурзі.

Дівочий гурток мішаного балету «Ліман» із Лондону під
мистецьким керівництвом М. Ткачука, який часто виступав
у програмах ОБВУ.

Стр. М. Музика — довголітній член
Г. У. та зв'язковий Округ Ланкашир і
Йоркшир.

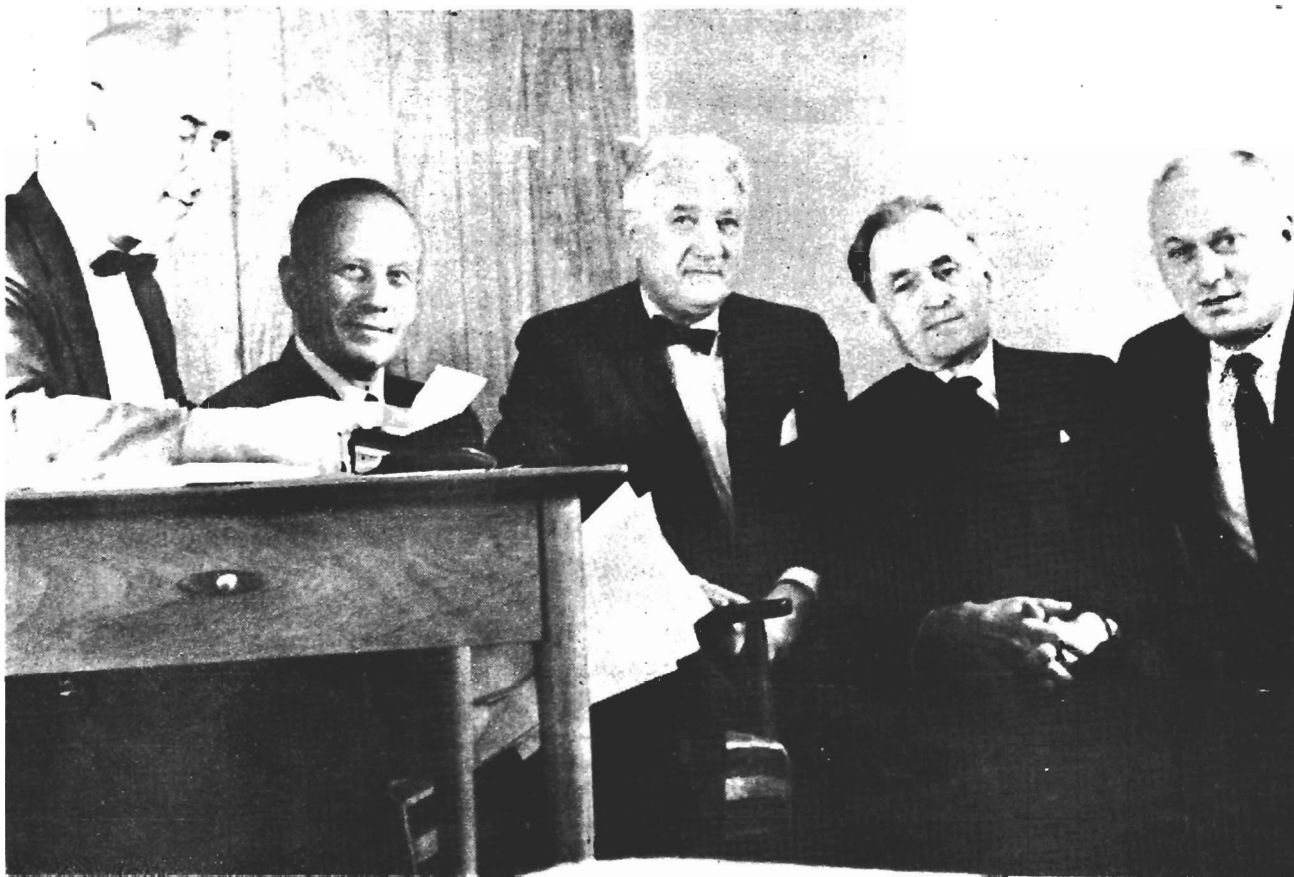
Дес. В. Томків — член Г. У. та б.
зв'язковий Окр. Ланкашир.

Стр. Б. Кашуба — б. зв'язковий Окр.
Південь. Тепер живе в Чикаго, ЗДА.

М. Клименко-Верес — поет і
співредактор «Сурмача».

Управа Федерації Спілок Українських Журналістів. Зліва: Мстислав В. Дольницький — голова, Василь Софронів-Левинський — заст. голови, д-р Роман Криштальський — секретар, Іван Вараниця і д-р Роман Голіт — члени. Управа Федерації відбула своє перше пленарне засідання 10 вересня 1967 року, в Бюфало, Н. Й., в мотелі „Трейвел Дадж” і на ньому накреслила програму першої Світової Конференції Українських Журналістів. Цю Конференцію спонзорує Федерація.

Федерація СУЖ Америки і Канади

Спілки Українських Журналістів Америки й Канади є організаціями, що об'єднують фізичних членів. Точка II Статуту обох Спілок звучить однаково: „Метою Спілки є об'єднувати українських журналістів і публіцистів... репрезентувати їх назовні, боронити їхніх професійних і моральних інтересів та морально й матеріально допомагати своїм членам”. Членами обох Спілок є українські журналісти різних політичних переконань, вони не репрезентують, ні своїх часописів, ні видавництва і об'єднуються в цій організації з чисто професійних мотивів. Тому, що характер обох Спілок ідентичний, їхні цілі однакові й слугують майже однаковим — зрозумілася була думка

створити Федерацію обох Спілок. Коли додати до того, що умовини журналістичної праці, пресові закони та клімат вільної преси також майже однакові, була ще ця додаткова причина, чому ідею створення Федерації остаточно здійснено на II З'їзді Українських Журналістів Америки й Канади, в Торонті, Онг., Канада, 6 листопада 1966 року.

Після того, як СУЖ Канади й СУЖ Америки, на засіданнях своїх Гол. Управ, ратифікував створення Федерації, Управа Федерації почала діяти з 1 вересня 1967 ро-

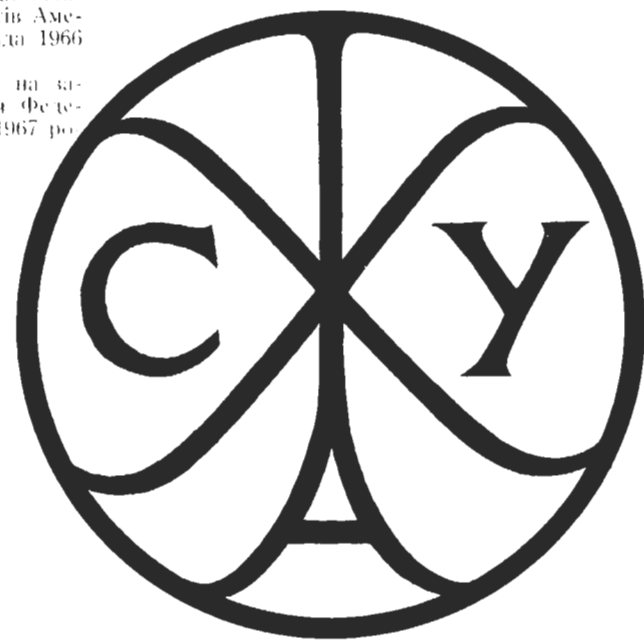
ляк, д-р М. Прокоп, о. дек. М. Харина, В. Барагура, Ом. Тарнавський, Данилевич, М. Денисюк і д-р Янів. Задля переведення деяких змін чи доповнення пригатованих організаторами Конференції і резолюції обрано Резолюційну Комісію із 5-ох приявних, якими були: редактори В. Левицький, Питляр, Ле-ник, Пеленська і д-р Маркусь. Комісія негайно після конференції відбула засідання, на якій схвалила остаточний текст резолюції, що їх передано до СКВУ. Після конференції відбулось скромне прийняття, під час якого українські журналісти з різних країн мали нагоду ближче познайомитись. Приявних було так багато — коло 120 осіб — що долішня зала Українського Інституту була замала: велику частину приявних становили гості і ті журналісти, які перебули несподівано, перед тим не згодосившись у секретаря СУЖА. Приявні отримали спеціально видане з цієї нагоди 2-ге число „Українського Журналіста”, Бюлетеню СУЖА, в полві якого допоміг п. М. Денисюк в Шикаго. З'їзд вітав п. Теодор Дакс, син покійного фундатора Українського Інституту Америки.

СВІТОВА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ ВІДБУЛАСЬ З УЧАСТЮ ЧИСЛЕННИХ ЖУРНАЛІСТІВ З-ПОЗА ЗДА

Нью Йорк. — В середу 15 листопада ц. р. відбулась в Українському Інституті Америки Світова конференція українських журналістів в рамках СКВУ. Конференцію відкрив голова Федерації Спілок Українських Журналістів Америки й Канади ред. Мстислав Дольницький, вклавши на тісний зв'язок цієї конференції з Світовим Конгресом Вільних Українців, який почнеться теж завдяки кампанії нашої преси. Молитву перевів о. д-р І. На-

зарко. Головував ред. І. Кедрин, секретарював д-р Р. Криштальський. У Президії сиділи також голова СУЖ-Канади ред. В. Софронів-Левинський і почесний голова СУЖА, ред. Роман Купчинський. Між приявними гістьми були президент УНР в екзилі Микола А. Лівинський, за професією журналіст, і голова Виконавчого Комітету УНРади д-р Атанас Фіголь. Виголошено 5 доповідей, а саме: М. Сосновський (Канада) „Український жур-

наліст у вільному світі”, З. Пеленський (Європа, Німеччина) „Перспективи української преси в Європі”, Р. Рахманний (Канада) „Преса в УССР і 50-тиріччя Української Національної Революції”, І. Пеленська (ЗДА) „Роль жіночої преси в українській журналістиці” і З. Снялик (ЗДА) „Українська преса не українською мовою”. У дискусії забирали слово шп. Питляр, д-р В. Маркусь, Л. Орлингора, д-р Р. Ільницький, о. д-р Сопу-

На засіданні Головної Управи СУЖА, в п'ятницю, 6 жовтня 1967 року, апробовано проект емблеми СУЖА, що її виготовив мистець Яків Гніздовський. Ця емблема в майбутньому буде прикрашувати фірмові листки СУЖА і служитиме, як відзнака для наших членів.

15 THE UKRAINIAN JOURNALISTS' Учасники Першого З'їзду Українських Журналістів Америки і Канади, що відбувся на Союзівці 1965 р. під проводом першого голови СУЖА ред. Івана Кедрина-Рудницького. (З архіву „Овиду”)

ПРОГОЛОШЕННЯ ЛІТЕРАТУРНИХ НАГОРОД

УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНОГО ФОНДУ
ІМ. ІВАНА ФРАНКА В ЧІКАГО

ІВАН ФРАНКО

ТА ПРИЙДЕ ЧАС, І ТИ ОГНИСТИМ ВИДОМ
ЗАСЯЄШ У НАРОДІВ ВОЛЬНИХ КОЛІ,
ТРУСНЕСЬ КАВКАЗ, ВПЕРЕЖЕШСЯ БЕСКИДОМ,

ПОКОТИШ ЧОРНИМ МОРЕМ ГОМІН ВОЛІ,
І ГЛЯНЕСЬ, МОВ ХАЗЯІН ДОМОВИТИЙ,
ПО СВОЇЙ ХАТІ І ПО СВОЇМ ПОЛІ.

І. Франко

(Фрагмент із прологу до поеми «Мойсей»)

УКРАЇНІ

Коли мечами злоба небо крає
І крушить твою вроду вікову,
Я тоді з твоїм ім'ям вмираю
І в твоєму імені живу!

Василь Симоненко

Український Літературний Фонд (УЛФ) ім. Івана Франка в Чикаго повідомляє, що Літературне журі закінчило свої праці над оцінкою літературних творів, які появилися в 1965 і 1966 рр.

Літературне журі працювало в такому складі діячів української культури: проф. д-р К. Віда (Оттава), ред. В. Верган (Скентон), ред. В. Давиденко (Нью-Йорк), проф. П. Ковалів (Вашінгтон), проф. д-р Гр. Лужницький (Філадельфія), проф. П. Одарченко (Вашінгтон), проф. В. Сварог (Каліфорнія) і д-р В. Стебельський (Торонто).

Всі члени Журі надіслали свої оцінки-голоси. Підсумки голосування перевела окрема Комісія в складі: інж. Богдан Білинський — голова, дир. Ярослав Войнаровський — заст. голови і інж. Антін Куцинський — секретар.

На основі оцінок Журі і підсумків Комісії, правління Українського Літературного Фонду ім. Івана Франка в Чикаго проголошує нагороди за найкращі літературні твори, що появилися друком 1965-1966 рр.

НАЙВИЩА ЛІТЕРАТУРНА НАГОРОДА

Найвищу літературну нагороду „ЛИСТОК ІЗ ЛАВРУ ІВАНА ФРАНКА” одногосно признано **Василеві Симоненкові**, підсоветському українському письменникові, за збірку поезій: „Берег чекає”.

ПЕРША НАГОРОДА — 1.000.00 ДОЛЯРІВ

Олена Звичайна і Михайло Млаковий: „Ворог народу”
(двотомовий твір).

ДРУГА НАГОРОДА — 500.00 ДОЛЯРІВ

Оксана Керч: „Наречений”.

ТРИ ТРЕТІ НАГОРОДИ ПО 300.00 ДОЛЯРІВ

Три автори одержали однакову кількість голосів на третю нагороду, на яку була передбачена сума 300.00 дол. Правління Українського Літературного Фонду додало до цієї суми ще 600.00 дол. : признало всім трьом авторам по 300.00 доларів. (Подаємо в поазбучному порядку):

Теодор Курпіта: „Блакитні троянди”.

Мирослава Ласовська: „Під чорним небом”.

Володимир Несторович: „Серце і буревій”.

**ДВІ НАГОРОДИ ЗА ТВОРИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
ПО 300.00 ДОЛЯРІВ**

За надіслані на конкурс два літературні твори для молоді, признано дві грошові нагороди по 300.00 доларів:

Софії Парфанович: „Карусь і ми”.

Софії Наумович: „Королева”.

Фундаторами нагород були: д-р Т. Ткачук (1.000.00 доларів), Ювілейний Франківський Комітет у Чикаго (1.000.00 доларів), П. Петрушевський (300.00 доларів) та інші жертводавці, список яких буде проголошений окремим комунікатом з подякою.

Роздача літературних нагород відбулася на Святковій академії (головний промовець проф. д-р К. Віда з Оттави — голова Журі) в школі Шопена в Чикаго, в неділю 3 грудня 1967 р. о год. 5-ій по пол.

ПРАВЛІННЯ УЛФ ІМ. І. ФРАНКА В ЧІКАГО:

Адам Антонович — голова, **Рома Туряньська** — секретарка, **Богдан Білинський**, **Микола Денисюк**, **Микола Зарицький**, **Володимир Нічай**, **Омельян Пleshкевич** та **Мирослав Туряньський** — члени правління.

УЧНІ — ВЕЛИКОМУ УЧИТЕЛЮ

16 **ВАСИЛЬ СИМОНЕНКО**

Нагороджені письменники: зліва: Т. Курпіта, О. Керч, М. Ласовська, В. Несторович.

ЯК ПОСТАВ УЛФ

Д-р Федь Ткачук
ФУНДАТОР ПЕРШОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ
НАГОРОДИ В СУМІ 1000 ДОЛ.

Український Літературний Фонд ім. І. Франка в Чикаго постав 20. листопада 1955 р. під час першої зустрічі чикагського українського громадянства з відомим письменником Уласом Самчуком у кафетерії школи св. о. Миколая, після його блискучої доповіді про завдання української літератури на вигнанні.

Зустрічаючи велике патріотичне піднесення аудиторії — виступив тоді Т. Курпіта з пропозицією занувати в Чикаго Літературний Фонд, що постійно фінансово допомагав би українським письменникам на еміграції у їхній творчій праці та уможлиблював би їм бути в світі амбасадорами Української Істини.

І, кинене постом слово, «взяло на ся тіло». Літературний Фонд народився й почав діяти.

Петро Петрушевський
ФУНДАТОР ТРЕТЬОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ
НАГОРОДИ В СУМІ 300 ДОЛ.

Почесна Президія: (сидять зліва на право) інж. Б. Білинський, проф. Стасіс Дірмандас — голова Асоціації

Литовських Професорів в вільному світі; д-р Патрас Даужвардіс — ген. конзуль Литви; проф. д-р К. Біда — голова журі; проф. Р. Завадевич, д-р О. Бабій, в. Г. Черінь, п. Т. Курпіта і ред. М. Денисюк. Говорить до мікрофону голова УЛФ мгр. А. Антонович.

→ Святкову програму проголошення і вручення нагород перевів видавець Микола Денисюк, наголосивши, у своєму слові, що ця подія своїм засягом діє в цілу українську діаспору. За почином УЛФ в Шикаго, діячі української культури з різних культурних осередків, перевели оцінку творів українських письменників без уваги на місце їх творчої діяльності. Тому після відбутого Світового Конгресу Вільних Українців і праця УЛФ є скромним вкладом до посилення об'єднаної дії вільних українців. УЛФ є фундацією шикагських українців для допомоги українським письменникам.

Голова Журі УЛФ — проф. д-р К. Біда з Оттави, столиці Канади, науковою доповіддю про ідейні основи творчості Івана Франка, вшанував патрона Українського Літературного Фонду.

РОЗДАЧА ЛІТЕРАТУРНИХ НАГОРОД

В неділю 3 грудня 1967 р. відбулася в Шикаго особлива подія — святкове проголошення і вручення літературних нагород, лауреатам Українського Літературного Фонду (УЛФ) ім. Івана Франка в Шикаго, за найкращі твори 1965 і 1966 роки.

500 учасників, з-поміж усіх прошарків української спільноти — духовенства, науковців, літераторів, професіоналістів, робітників, громадських і політичних діячів — вшанували творців українського вільного слова.

Свято відкрив вступною промовою голова УЛФ — мгр. Адам Антонович, привітавши всіх присутніх, а втому також неукраїнських гостей. →

Правління Літературного Фонду і Комісія обчислювання голосів. (Сидять зліва на право): Р. Турянська.

А. Антонович, Б. Білинський, (Стоять зліва на право): Я. Войнаровський, Т. Шкользик, Т. Курпіта, А. Кушинський, У. Терлецька, М. Денисюк, М. Зарицький.

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
Гллія, Віра, Мирон,
Наталія Тимчиньки

З Різдва Христовим
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Рідні Приятелям і Знайомим
та Всій Українській Громаді
бажають
Інж. Григорчуки

Хор «Сурма» в Чикаго. Диригент проф. І. Трухлий Ukr. mixed choir "Surma", cond. prof. I. Truchly

Після цієї святкової промови, голова УЛФ мгр. А. Антонович, голова Жюрі д-р К.. Біда і М. Денисюк проголосили нагороди (гляди попереднє число „Нової Зорі“). Лавреати УЛФ Оксана Керч, Теодор Курпіта, Мирослава Ласовська і Володимир Несторович були прийнятні і голова УЛФ вручив їм особисто нагороди.

На закінчення цієї святкової частини, сеньйор українських письменників д-р Олесь Бабій відчитав резолюції — протест проти комунізування Івана Франка, яку прийнятні прийняли оплесками, відспівавши могутнє Франкове „Не пора“

В мистецькій частині, проф. В. Чижик у супроводі проф. В. Шутя виступив із скрипковим сольом, Р. Турянська, О. Дацків і мгр. Т. Школьник прорецитували монтаж з „Мойсея“ Івана Франка. ХОР місцевої литовської громади „Vytis“ відспівав чотири пісні, а наш хор під керівництвом проф. І. Трухлого „Сурма“, закінчив це фінальне свято франківських роковин в Шикаго.

Lietuvių kilmės amerikiečių choras V y t i s, diriguojamas Fausto Strolios.
литовський хор «Vytis». Диригент Ф Строля Lith. mixed choir "Vytis". Condur.: Fausto Strolios

Між публікю були гості: литовці, американці, японці та 18 англійці — молоді науковці чикагського університету.

Літературний монтаж із поеми «Мойсей» виконують: О. Дацків мгр. Т. Школьник Р. Турянська,
Literary excerpts from poem "Moses"
by O. Dackiw mгр. T. Shkolnyk and R. Turianska.

Chicago Conservatory College

Частина Президії бенкету з 3. червня 1967 в Роял Йорк готелі Торонто. Дир. С. Борис відкриває зустріч. Зліва направо — проф. д-р В. Кубійович, проф. З. Зелений — тостмайстер, п-ні К. Паліїв, д-р А. Фіголь.

З УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

«НАША МЕТА» ч. 24, Торонто, вільно, але є й між тими науковими працями і видання архівних історичних матеріалів, напр., «Документа Понтіфікум Романум» чи збирання історичних документів Інститутом Липинського у Відні й інші. Назагал синтетичних праць мало і майже всі видані твори відносяться до Західно-Українських Земель.

«НАША МЕТА» ч. 24, Торонто, пише про допомогу українській науці. Приїзд головного редактора Енциклопедії Українознавства, проф. Володимира Кубійовича з Сарселою в Європі на північно-американський континент і його урочиста зустріч з українською громадою Торонто — в суботу, 3. червня 1967 р. — поставила перед очі всієї української спільноти в вільному світі, і то на всю широчінь — вогу, потреби і досягнення української, вільної від усякого диктату і тиску ворога, науки.

Українська наука на рідних землях в жалюгідному стані. Вона повністю в кайданах комунізму і московської неволі. Дотого 75% наукових творів в Україні появляється московською мовою, в фальшивому насвітленні опрацьованих тем, з пропущенням цілих історичних періодів. Українська Академія Наук це властиво філія Московської Академії Наук. Не зважаючи на той страшний тиск і кайдани ворога, на рідних землях все таки появляється дещо вартісного, напр., з ділянки природничих наук чи мистецтвознавства. Але в загальному — українська наука на рідних землях — повністю під московським кнотом і не може свobodно розвиватись.

Не диво, що українські науковці з рідних земель просто благають наших науковців на еміграції писати про те все, про що вони не можуть писати.

З тієї причини наші науковці на еміграції стараються, mimo теж трудних, а пераз дуже невідрадних обставин, — віддати все своє знання і весь свій ідейний запал на користь української науки, свідомі того, що без власної науки немає повноцінного суспільства. Тут, на еміграції, за двадцять років їхньої праці появилось около 300 наукових творів. Тематика їх це особливо історія української Церкви та доба наших визвольних змагань і наших військових сил, тобто теми, яких в СССР опрацьовувати не

вільно, але є й між тими науковими працями і видання архівних історичних матеріалів, напр., «Документа Понтіфікум Романум» чи збирання історичних документів Інститутом Липинського у Відні й інші. Назагал синтетичних праць мало і майже всі видані твори відносяться до Західно-Українських Земель.

FRANCOIS D'ALBERT VIOLINIST

DR. FRANCOIS D'ALBERT — Violin Virtuoso, President of Chicago Conservatory College, played and recorded Music of the Greatest Ukrainian, Classical Composer **МІКОЛА ЛИСЕНКА (1842 - 1912)**.

Д-р ФРАНКОІС Д. АЛБЕРТ — віртуоз скрипаль, президент Консерваторії Чикаго Каледжу, грав і записував музику найбільшого Українського класичного композитора **МИКОЛИ ЛИСЕНКА (1842-1912)**.

Цього раку, 22-го березня ця Україна святкувала 125 ліття народин Миколи Лисенка. Народжений

в Україні в селі Грінка, коло Полтави, він почав музичні студії ще малим хлопцем. Закінчивши студії (в Ляптігу з Мошелес і Рихтер, в Петербурзі з Римским-Корсаковим і інших) Лисенко заснував Музичну Консерваторію в Києві, столиці України. Зібрані твори Лисенка видано в 20 томах в Києві.

Як студентка Консерваторії Чикаго Каледж, я мала змогу говорити з д-ром Д. Альбертом, світової слави віртуозом гри на скрипці, який дав понад 4 тисячі концертів. Народжений в Мадярщині, почав кар'єру малим хлопцем, а вже 16 літнім скінчив Королівську Академію Лішта в Будапешті, як віртуоз та професор музики. Він є теж композитором та доктором права і філософії.

Був членом журі Національної Консерваторії в Парижі, іспитував МК Гілл Університі в Монреалі і інших, а до Америки приїхав в 1956 році (по великим успіху в Тавн Гол) був призначений директором Консерваторії Чикаго Каледжу та виступає як незрівняний скрипаль.

Його батько Юліян слазний скрипаль а сестра Марія оперова співачка. На мій запит, що вплинуло на нього награти музику нашого гені-

М. В. Лисенко

червня 1963 року в Консерваторії Чикаго Каледжу з великим успіхом; д-р Д. Альберт — скрипка, Катеріне Саврер Сміт — фортепіано, Ія Машок — сопран, Любо Машок — тенор, Александер Астер — фротетіан. Пізніше, коли „Рекордінг Ко.” уформувалася, головою якої була Ольга Калимон, тоді фортепіаном і скрипкою твори Лисенка були зареєстровані в RCA Віктор Студіях і моно-агральні та стерео плити були продюковані для Ольги Калимон Ко.

Ці платівки, почавши від 1963 р., були грані по цілому світі. Рекордові плити з дедикацією було вислано до Президента Джансоан та Віце-президента Гомфрі, і велике число них платівок продано в тому часі. Плити були вислани до Росії і до Мадярщини.

Плити є до набуття в Лийон Гили, в книгарнях, в українських музичних крамницях, в Консерваторії Чикаго Каледж, а також і в Канаді.

На питання, як д-р Д. Альберт опінює Миколу Лисенка, він сказав, що це геніальний композитор, якого твори різні творам Франца Лішта (1811-1886) і Глінки. Лішт відвідав Миколу Лисенка в Києві під час концертного турне та миг мати теж і вплив на його творчість.

„Музика це мова нашій світу” — закінчив розмову Маестро, а плита творів Лисенка, яку так „по українськи” віддав на скрипці Артист все ще грава...

Дякуємо пані Олі Калимон, що помогла нам почути твори Миколи Лисенка в найвищій класі виконання.

Ростислава Буцацька Бровар.

яльного композитора Миколи Лисенка (скрипкове сольо з акомпаніаментом званої п'яністки Катеріне Саврер Сміт), д-р Д. Альберт пустив на патефоні його плиту та при звуках чудової музики Лисенка почав сповідати.

Він зустрів в Чикаго паню Ольгу Калимон, бузшу студентку Музичної Консерваторії ім. Лисенка в Києві. Вона дала йому один том творів М. Лисенка, видалих в Києві. Д-р Д. Альберт сам вплинував програму концерту з більшим числом творів Лисенка. Цей концерт „Музика Миколи Лисенка” відбувся дня 8-го

Роман Кухар

ВІСНИК

ГАРЯЧЕ СЛОВО

Р. Володимир: Палкі серця. Вибрані твори. Збірки: I. До країни провесни. II. Палкі серця. III. Вітчизняні поеми. IV. Сучасне. — Нью Йорк-Лондон, 1964, стор. 215.

Серед українських письменників, розсіяних у країнах вільного світу, творчою активністю, різноманітністю й шириною зацікавлень звертає на себе увагу Роман Кухар.

Доля водила його різними стежками. Музичні студії відбував він у Львові й Відні; співав на концертах у Німеччині, Австрії та в Україні. Працював у залізничних копальнях в Німеччині і потім як перекладач у таборах полонених у Франкфурті й Мюнхені, де також слухав лекції із слов'янської філології. У 1951 р. прибув до Америки. Тут завершив свої студії в Музичній Академії Бовлдеру, Колорадо, співав в оперних ансамблях, ораторіях і на концертах у Денвері, Нью Йорку, Брукліні і віддався студіям бібліотекарства. Працюючи у бібліотеках, не занехав славистичних студій і в 1962 р. одержав докторат філософії в УВУ.

Багатий також та різноманітний і письменницький доробок Романа Кухаря. Упродовж останніх років появилось чимало його публіцистичних статей, рецензій, есеїв, навіть драматичних спроб українською й англійською мовами.

Все ж таки головне поле письменницької діяльності д-ра Кухаря — поезія. 1951 року почали появлятися в журналах, альманахах, часописах його поетичні твори, нагріті гарячою любов'ю до свого народу, до України.

В 1964 році вийшла в Лондоні збірка його поезій „Палкі серця”, що містить вибір із давніших поетичних творів і деяких ще не друкованих. Збірка вийшла під псевдонімом: Р. Володимир. У ній чотири різні мотивами, настроєм і формальною будовою цикли: перший, присвячений матері — „До країни провесни”; другий, присвячений пам'яті батька — „Палкі серця”; третій — „Вітчизняні поеми” і четвертий — п. з. „Сучасне”.

В цілому збірка „Палкі серця” справляє гарне враження. Вартість її передусім в ідеалістичному світогляді автора, в його глибокій релігійності, гарячій любові до рідного краю, минушини, традицій, у його змаганні до висот, в тузі за перемогою правди над неправдою, добра над злом, в культурі „високих і світлих постатей”, в пошукуванні нових форм і образів, нового поетичного слова.

„Палкі серця” — це щире, гаряче слово, що вийшло з гарячого серця.

Володимир Радзиковиц

НАУКОВИЙ УСПІХ МАТЕРІ

До важливішої події, в житті українців Оттави належала конвокація Оттавського Університету 28 травня, на якій одна з найактивніших наших громадян, пані Юлія Войчишин, дружина лікаря, здобула магістерський ступінь з українистики. Це непересічний успіх, коли зважити, що пані Юлія, попри свою працю як мама двох дітей, як виховниця в Пласті й учителька на Українознавчому Курсі, знайшла час та енергію для дослідницької роботи. Її теза „Літературна творчість Івана Багряного”, опрацьована на славистичному відділі Оттавського університету під проводом проф. К. Віди, є першою працею про І. Багряного, для якої зібрано весь доступний матеріал. При обороні тези, крім проф. Віди, були присутні професори Я. В. Рудницький і Борис Горелов. Праця має появиться друком у серії видань УВАН. Згадаємо, що д-р Іван і Юлія Войчишин беруть активну участь у всіх проявах життя оттавської української громади. Н. Н.

Юлія Войчишин

**Prof. of Month
Is Dr. Kuchar;
Vote Wednesday**

Dr. Roman V. Kuchar, assistant professor of language, was chosen Professor of the Month. Dr. Kuchar joined the FHS faculty in the fall of 1962 and teaches German and Russian.

The ASC has selected six Professors of the Month from which the Professor of the Year will be selected by the student body in Wednesday's election. The six are: Dr. Eugene R. Craine, John Tomlinson, Ralph Huffman, Dr. Harold S. Chognill, Mary Maude Moore, and Dr. Kuchar.

The Council decided to buy a Professor of the Year plaque for the winner.

Last year's Professor of the Year was E. J. Spomer, associate professor of economics and business.

Dr. Kuchar was born in Lviv, Ukraine, but is now a U. S. citizen. He has studied languages, library science and music and holds a Ph.D. from Ukraine Free University of Munich, Germany.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

В Шикагівському університеті 1-го вересня досягнула ступінь доктора біологічних наук п-на Лариса Олександрівна Сас-Погорецька, оборонивши дисертаційну працю з ділянки фармакології.

Перебувши всі етапи скитальської мандрівки в Німеччині та Полудневій Америці, п-на Лариса опинилася в 1959 році разом з батьками д-ром Романом та Марією Погорецькими в Шикаго, де почала студії в Іллінойському Університеті та одержала ступінь бакалавра 1963 р. з фармації. П-на Лариса була довголітньою стипендіаткою Іллінойського та Шикагівського університетів, де продовжувала студії.

П-на Лариса є членом Общови, Студентської Громади та Фармацевтичної Секції при Українському Лікарському Товаристві, та Американських Фармацевтичних Організацій. Цього року на весні вона виголосила доповідь на Конвенції Американських Біологів в Шикаго.

Лариса Сас-Погорецька

Між 3200 промовцями її доповідь мала успіх. Тепер буде вона працювати у науковій ділянці в технологічному, Массачусетському Інституті в Кембриджі, Масс. Д-р Лариса і її батьки є членами 399 Відділу УНС в Шикаго.

Н. Н.

ДЛЯ ВАС, УКРАЇНЦІ ШИКАГО, ЗНАМЕНІТІ ПОДАРУНКИ

Приготувала споживча крамниця української кооперативи „Самодопомога”, яка міститься тепер на 2204-6 Захід Шикаго вулиці в модерному новому приміщенні. Ця крамниця, як відомо, існує вже понад 15 років у Шикаго, але то було щось інше, бо вона перебувала в старому приміщенні, де не було відповідних пристосувань до модерного нинішнього обладнання крамниці. Понад два місяці тому крамниця перенеслася до цього нового будинку, а тепер, 3-го грудня, робить так зв. „біг опенінг”, для якого приготувала знамениті подарунки, щоб обділювати ними всіх українців, які завітають у ті дні до крамниці. Адміністрація навіть не вимагає, щоб Ви обов'язково щось купили. Ні, вона тільки запрошує Вас зайти та оглянути новоустатковану свою крамницю. А коли Ви зайдете, оглянете, придивитесь до споживчих товарів, до цін, то переконаєтесь, що нинішня споживча крамниця Вашої кооперативи „Самодопомога” може сміливо конкурувати з багатими торговельними корпораціями, які вже мають заслужену репутацію на цій землі.

Чому, власне, ми так настирливо радимо Вам зайти? Бо ми вже протягом цього навіть короткого часу, як крамниця перейшла до нового приміщення, уважно спостерігаємо, який значний поступ вона зробила, як багато корінних американців з навколишніх блоків „безнастанно „штурмують” українську крамницю. А „облягають” її вони тому, що її полиці заповнені свіжою, найкращої якості яриною та й до того далеко нижча ціна на ярину, ніж в деяких інших крамницях. Величезний вибір найкращих м'ясних виробів, а також свіже м'ясо найрізноманітніших гатунків захоплює зір найвибагливішого споживача. А щоб Ви в цьому переконалися, то зайдіть обов'язково в дні „біг опенінгу” і не пошкодуєте. По-перше, Ви ознайомитеся з багатим асортиментом товарів, по-друге, Ви переконаєтесь в дуже приступних цінах на них і по-третє, Ви дістанете гарний подарунок, хоч Ви нічого й не купите.

Ми вже не говоримо про збиті гасла: „Свій до свого!” Але нагадуємо, що Ваша крамниця побудована для Вас і для того, щоб прибутки з неї йшли не в кишеньку, а на розбудову відпочинкової Оселі „Равнд Лейк”, що є Вашим постійним місцем літнього відпочинку, приемних товариських зустрічей і місцем таборування Ваших дітей у вакаційний час. Хіба не треба доводити, що таке місце відпочинку себе за багато років повністю виправдало. Може, хтось ще й не був на „Равнд Лейку” в літню пору, то

тому, можливо, й не легко повірити, що там щосуботи і щонеділі збирається все українське Шикаго, щоб відпочити, покататися, пограти в шахи, зайнятися різними видами спорту, а то й просто зустрітися з приятелями і знайомими та „пополітувати”, що теж потрібне.

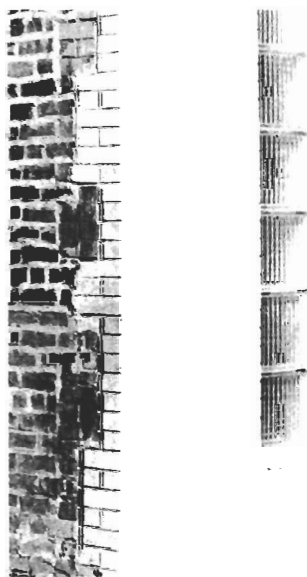
Шкода, що не всі ще зрозуміли, що з цих саме міркувань потрібно підтримати свою споживчу крамницю. Колись говорилося, що крамниця стара, непривітна, затісна тощо. Але тепер всі ті „аргументи” відпали, тож без найменших упереджень ідіть до своєї крамниці, принаймні, обов'язково у дні великого відкриття, ніяких зобов'язань своїм відвідуванням Ви не берете на себе, але ми певні, що коли Ви ознайомитеся з новою крамницею, з її чудовим устаткуванням, з привітною і чемною обслугою, то Ви побажаєте зробити це і вдруге і втретє, — тож приходьте!

Новий будинок крамниці Кооп. „Самодопомога”

о. Митро. П. Білецький та о. І. Свистун разом з керівниками крамниці. Співають хористи „Славути” під керівництвом І. Козубовича.

До речі, кдли ми вже так докладно говоримо про нову крамницю, то варто нагадати, що вона народжувалася в значних труднощах. Більшість кооперативних ентузіястів вважали, що потрібно будувати нове приміщення, але не бракувало і скептиків, які заперечували цей відважний крок кооперативи. Однак навіть за цей короткий час можна сконстантувати, що обіг товарів подвоївся,

число відборців зросло вдвічі, хоч, на жаль, не за рахунок українських відборців, але початки завжди бувають такими. Адміністрація кооперативи настроєна дуже оптимістично і просила передати через пресу всім відборцям найширшу подяку та взиває тих, хто ще не був у новій крамниці, прийти і запросити до неї своїх знайомих та приятелів.

Адміністрація сподівається в

дні „великого відкриття” масового напливу українських клієнтів, а подарунки для них уже наладовані в окремому приміщенні та чекають, щоб їх вручити їм у ті святкові дні української торгівлі. Зі щирою подякою наперед Адміністрація зустріне Вас, Шановні Покупці, тож приходьте масово,

Управа „Самодопомоги”
в Шикаго

За спільні обходи державних роковин

«УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ»

Наші політичні центри в Америці й Канаді роблять постійно заходи й старання, щоб у роковини проголошення Четвертого Універсалу, 22 січня, в день проголошення Соборності та Незалежності української держави, повівали українські національні прапори в Білому Домі в Вашингтоні та в Оттаві. Діють, щоб в сенатах і конгресах день воскресення Української Держави шанувували молитвою та відповідними промовами сенаторів і конгресменів. Це саме роблять філії УККА в ЗДА та КУК в Канаді. Вони допильнують щоб губернатори вивішували на своїх стейтових і провінційних урядах, а посадники міст на ратушах наші прапори та витавали відповідні прокламації. Ця політична акція наших центрів і філій заслуговує на велику увагу й признання української спільноти в вільному світі і українського народу в поневоленій батьківщині. Ці проголошення в сенаті й конгресі українського дня та в поодиноких стейтах і урядах американських і канадійських міст викликають, зовсім зрозуміло, лютю Москви й великі негодування на Америку й Канаду.

А тепер аж напрошується запитати себе самих, скільки українських прапорів у ці пролам'ятні дні повіває над нашими політичними, церковними, науковими, громадськими будинками та домівками? Скільки українських прапорів в тому часі повіває над нашими світськими, виховними будинками та домівками, над будинками наших професійних шкіл і на домах і домівках ubezpieчених товариств, що густою сіткою вкривають центри скупчень українського поселення нашої еміграції? Запитайте себе, хто не має роботи за проводи цих наших національних, політичних, наукових, церковних, громадських, виховних інституцій та наших шкіл? Чи і не мають побити нас також американці й канадійці та наші сусіди й співмешканці? Чи й в цьому випадку жлемо на їхні накази й доручення? Зачитаймо себе, скільки в цей проголошуваний наш державний день повіває наших національних прапорів на приватних домах нашої політичної еміграції? На чому хочемо виховувати наше молоде покоління? Хіба ж таке масове вивішування українських національних прапорів на українських інституціях і приватних домах, розкинутих по різних частинах американських і канадійських міст не робило б для нас доброї політичної пропаганди? Чи наші неукраїнські співмешканці мають можливість заглядати в цей день на міську ратушу або побувати в цьому дні в Білому Домі чи Оттаві? Здається мені, що в нашому політичному житті це є одним із найбільших занедбань і курйозів, одним із найбільш зневажливих моментів нашої державності і нашої національної чести, що їх допускуються самі українці.

При цій нагоді хочу звернути увагу ще й на друге велике занедбання, що саме відноситься до цих наших державних святкувань на еміграції у вільному світі. Пригляньмося, як виглядають наші святкування державності всередині нашої спільноти. Чи ми їх святкуємо на такому рівні, який вимагається від націона-

льно свідомої спільноти та її державної зрілості? Чи ці всі наші академії й різні виступи (за винятком небагатьох) віддзеркалюють велич нашого державного соборного свята? Чи в них бере участь все національне українське громадянство? Чи всі проводи наших політичних партій, громадських і релігійних та виховних установ належно доцінюють цю величну подію в житті українського народу? Думаю, що кожний член, навіть з неповідної верстви

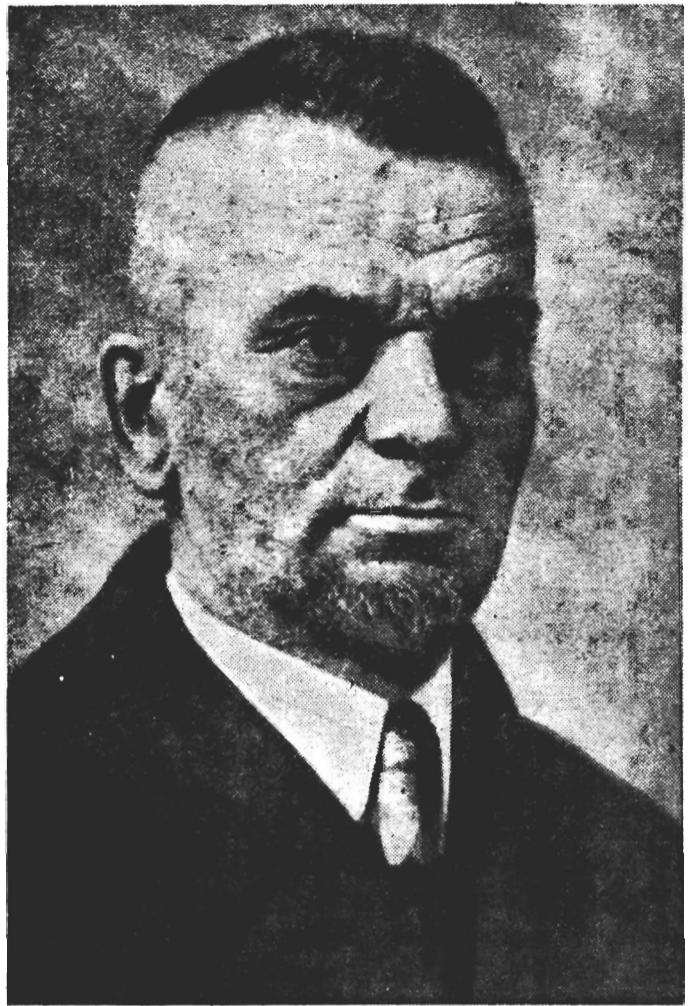
нашої спільноти — звичайний рядовик, дасть нам на це питання — негативну відповідь.

Всі ми собі бажаємо, щоб ці святкування були величними маніфестаціями свідомої української спільноти з короткою маніфестаційною та мистецькою програмою, з чинною участю проводів вище згаданих політичних, наукових, релігійних, громадських, виховних установ та шкіл (Маю на думці тільки загальногромадські імпрези, не імпрези політичних організацій, виховних товариств чи шкіл)

Коли між ворожими фронтами приходить час від часу до кількох днів або кількох років перемир'я, то чому ж наші політичні розсварені партії не могли б собі устатити такого перемир'я між собою хоч на кілька годин в році в дні державного свята для гідного його відзначення. Чому ж не можна собі взяти за взір численні грецькі держави старинного світу, які вели між собою постійно спори та завзяті війни. Але, коли входили в час Олімпійських змагань, тоді проголошували загальний „святий мир“, якого жодна грецька держава не важилася порушити. Тоді ці всі державки висилали свої найкращі репрезентації з різного роду мистецтва, науки і спорту та змагалися за лавровий вінок перемоги цілої нації. — Ми, тут на еміграції, маємо ще більше причини відбувати свого рода перемир'я, принайменше раз у рік, в день проголошення нашої державності і соборності. Бо ж над нашою Батьківщиною і нашим народом завис меч Дамокля. Жорстока русифікація української молоді, нищення нашої прозідної верстви, інтелектуалів, культурних діячів, масове виселювання молоді й свідомого українського елемента в азійські простори і в табори примусової праці, заселюючи їхні місця московським і чужонаціональним ворожим нам елементом, визискуючи при тому немилосердно багатства української землі. Чи і в обличчі цієї страшної небезпеки, що нависла над Україною і українським народом, не підказує нам наша національна совість шукати доріг до спільної дії проти нашого відвічного ворога?

А перші кроки до спільної нашої дії хай започаткують наші спільні виступи в обходах державних роковин 22 січня, а дохід із вступів і добровільних пожертв з яких призначувати на розбудову наших наукових інституцій: НТШ і УВАН, враз з університетами, на воєнних інвалідів і сиріт та на школи українознавства, що виховують нашу молоду зміну. Ці спільні маніфестації хай будуть нашою відповіддю ворогові на його нищівні удари по українському народі на рідних землях.

Адам Антонович

ІВАН БОБЕРСЬКИЙ
батько українського тіловиховання
(* 1870)

Всім колишнім українським соколам у вільному світі до відома

Посестри та Побратими!

Звертаємося до Вас 28 літ після того, як наша сокільська організація, в наслідок II-ої св. війни та ворожих потягнень, перестала існувати. За той час багато наших, головню старших соколів, відійшли з цього світу. Багато з нас опинилося поза межами України і, розсіяні по всьому вільному світу, часто згадують нашу колишню спортивно-руханкову організацію з „Соколом Батьком“ на чолі.

Багато з нас напевно зберегло і мають в себе деякі цінні пам'ятки, як світлини, альбоми, часописи, статті, чи звіти з діяльності сокільської організації і напевно ними дуже дорожать. Але з часом ті всі вартісні пам'ятки перейдуть в забуття і слідку не лишиться по них. Це була б велика втрата для нашої історії, для насвітлення тої великої виховної праці, що її проробила наша сокільська організація на протязі 45 років (1894-1939) на українській землі, видаючи ряд провідників, які відіграли визначну роль у Визвольних Змаганнях.

Для збереження тієї історії про нашу сокільську організацію зав'язався Ініціативний Комітет з колишніх старшин „Сокола Батька“. Цей Комітет поставив собі завдання зібрати всі матеріали, що мають якнебудь відношення до нашої сокільської організації, їх упоряд-

кувати та видати Пропам'ятну Книгу, чи хоч би альбом про Сокільську Організацію.

Тому звертаємося в першу чергу до всіх б. Соколів, як теж до їхніх родин, з проханням, надсилати нам те все, що в них збереглося з нашої сокільської тематики: світлини, „Сокільські Вісті“, статті, писані спомини, відзнаки і т. п. Обіцяємо Вам, що світлини, на бажання, будуть Вам повернені після того, як зробимо з них копію. Очевидно, що видання Пропам'ятної Книги, чи хоч би навіть альбому буде вимагати і деяких фондів. Тому просимо посилати теж і Ваші пожертви на це видання.

Посестри і Побратими! Коли ми того не зробимо, не зробить того вже ніхто після нас!

Всі матеріали і пожертви просимо слати на адресу б. Старшини „Сокола Батька“ побр. проф. А. Антоновича в Шикаго. Його адреса така: Adam Antonovych 2102 W. Chicago Ave. Chicago 22, Ill. U.S.A.

Передаємо всім Посестрам і Побратимам наш сокільський привіт.

Г а р а з д !
Михайло Хроновят,
б. голова С. Б.
Клівленд, 7 липня 1967 р.

Вісті Школи Українознавства

УЧИТЕЛЬСЬКОЇ ГРОМАДИ В ЧІКАГО

ГІДНО І ДОСТОЙНО ВІДЗНАЧИМ 50-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

У цьому 1967-му році минуло 50 років, від коли Український Народ зірвався після розвалу російської імперії до всенародної Національної Революції за відновлення своєї Самостійної Соборної Держави.

Завзята боротьба Народу за право бути господарем на своїй власній землі тобто визнавати свою віру, плекати свою культуру та свобідно вести своє життя — триває в різній формі вже півстоліття.

Наш історичний ворог, імперіалістична Москва окупувала нашу прекрасну багату Батьківщину і старається терором, підступом та брехливою пропагандою привласнити собі нашу тисячолітню історію та культуру, а нас обернути у слухняних мовчазних рабів.

Наш Народ на Рідних Землях не припиняє боротьби за збереження своєї національної душі — а ми, частина народу, що опинилася у країнах вільного світу, також намагаємося зберегти нашу рідну віру, культуру, нашу мову й традицію, та виховувати нашу молодь в любові до Бога у Україні та на добрих громадян Америки.

Маючи перед очима ідею збереження української еміграційної спільноти для Батьківщини, старше покоління позасновувало у всіх країнах еміграційного поселення багато церков, політичних, наукових, громадських, жіночих, студентських та молодечих організацій, позакладало рідні українознавчі школи де наші діти вивчають рідну мову та культуру українського народу.

Українці в поневоленій Батьківщині бачно стежать за життям нашої еміграції, сподіваючись від нас такої діяльності, яку в Україні їм унеможливує ворожий московський режим. Українці у Рідному Краю вимагають від нас спільної, зорганізованої дії для голошення правди про Україну у вільнім світі.

Тому кожна українська національно-свідома й чесна родина, старої і нової еміграції, несе відповідальність

перед Богом і Україною та перед власним сумлінням за оце збереження нашої молоді від відчуження.

З тією метою кожна така українська родина повинна:

1 — говорити вдома українською мовою та плекати наші національні традиції і обичаї;

2 — посилати своїх дітей до українознавчих шкіл, де вони вивчають рідну мову, історію та культуру України;

3 — купувати своїм дітям українські книжки та пильнувати, щоб вони їх читали;

4 — записати своїх дітей до одної з українських молодечих організацій.

Коли кожна родина буде постійно виконувати ті основні обов'язки самозбереження нації, тоді наша еміграційна спільнота не зрадить Рідного Народу, та здійснить його надії покладені на нас

Тому закликаємо:

1 — Духовенство всіх українських Парафій

2 — Проводи всіх наших політичних, громадських, жіночих, студентських та молодечих організацій;

3 — Усіх наших національно-свідомих громадян українського роду — до спільної зорганізованої та індивідуальної акції пропагувати українознавче шкільництво — цей вирішальний чинник у вихованні наших дітей в національній свідомості.

Пропагуйте всюди і повсякчасно, щоб у нашій спільноті не було ані одної родини, що її діти стоять осторонь від нашої українознавчої школи та української молодечої організації!

а — Закликайте з церковних омвонів!

б — Пропагуйте серед Вашого зорганізованого членства!

в — Розповсюджуйте серед усіх Ваших друзів і знайомих!

Такою наполегливою постійною акцією всі ми складемо наш ювілейний дар Рідному Народові, що вже півсторіччя завзято бореться за своє духове, національне і державне існування.

Управа Т-ва
Українська Учительська Громада
в Чикаго

Дирекція Українознавчої Школи
Учительської Громади
в Чикаго

Г-н А. Артимович промовляє до гостей

50-РІЧЧЯ ВІДНОВЛЕННЯ ЗБРОЙНОЇ БОРОТЬБИ ЗА УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ

В неділю, 4-го червня на Оселі в Равнд Лейку біля Шикаго Школа Українознавства Учительської Громади в Шикаго влаштувала свято - маніфестацію з нагоди 50-річчя відновлення збройної боротьби за Українську Державу.

Запрошено всі організації Шикаго й околиці та всі школи українознавства.

Ціллю маніфестації було вшанувати будівничих Української Держави, віддати глибокий поклін всім воїнам, що згинули за Українську Державу на полі слави чи закатованих на засланнях в концентраційних таборах і тих, що згинули зі штучного голоду або вбиті підступною рукою червоної і білої Москви й інших окупантів.

Програму свята розпочато польовою Службою Божою, яку відправив Впр. о. Ярослав Свищук та виголосив глибоку змістом пропо-

відь. Під час Служби Божої опівав хор Славути під диригентурою д-ра Ярослава Кокорудза.

Після Служби Божої учасники вмашерували походом на площу перед головним, будинок оселі, де на спеціально спорудженій на 15 метрів довгий і 3 метри високій стіні розміщена була декорація — галерія портретів будівничих всіх трьох періодів нашої історії, портрети князів, гетьманів, президентів, митрополитів знищених наших страдальних Церков, найбільших письменників, помордованих наших політичних діячів та світлини з американської преси і репортажі про жертви великого штучного голоду, що його спричинила червона Москва в Україні в 1932-33 роках.

По усталенню організаційних прагорів і по розміщенні учасників відбулось підведення на машині а-

мерикацького і українського національних прапорів перед зробленим з живих квітів тризубом при рівночасному відспіванню національних гимнів. Відкриття свята довершив п. проф. Адам Антонович. Віддано пошану всім предсідникам, творцям і учасникам і перемцям боротьби за Українську Державу — у формі апелю і зложеної вінки і квітів перед державними емблемами і портретами будівників Української Держави.

Цю частину свята перевів мгр. Микола Губчак, який сказав відповідне слово, і пізніше викликував імена будівничих Української Держави, а відповідав через голосник на його виклик п. Микола С. Орищук, з інформацією про дану особу. Апел зроби на приявних незабутнє враження.

По апелю зложено біля тризубу вінки і квіти від СУА, Вільного Козацтва, Золотого Хреста, Школи Українознавства і Дитячого Сада, 29-го Відділу СУА та відспівано „Вічний Революціонер“, „Вставай Україно“ і інші патріотичні пісні Капелі Бандуристів та закінчено апел з співом „Не пора“.

В другій частині програми вшановано приявних на святі — комбатантів, живих учасників Визвольних Змагань. Слово до них сказав проф. Адам Антонович, а шкільні діти під проводом вчительки п. Кавки вручили комбатантам на руки Вп. генералової Фатіми Омелянович Павленко букет живих рож.

Оцінюючи вагу цього свята, приявні комбатанти зложили його організаторові п. проф. Адамові Антоновичеві подяку, а маленька Зірка Фридер передала п. професорові від комбатантів китицю квітів. Слова подяки п. проф. Антоновичеві від комбатантів висказали пані генералова Павленко і п. майор інж. Михайло Харів, вказавши, що п. проф. Адам Антонович зробив все, що було в його силі, щоб відзначення 50-річчя відновлення збройної боротьби за Українську Державу зробити якнайбільш величавим і соборним.

У другій частині свята прибув на прощу Преосвященний Владика Кир Ярослав Габро в асисті пароха катедри св. о. Николая Впр. о. шамбеляна Петра Леськова, щоб своєю участю звеличати це свято.

Письменний привіт і благословення надіслав Високопреосвященний Владика Архiepіскоп Григорій.

Свято залишило у приявних гарне враження, а спеціально мало виховний вплив на чисельно зібрану на цьому святі шкільну молодь.

М. Харів

Цвіти зложили також діти сумівської школи ім. Крут з далекого півдня Чикаго.

Велика дитина квіт: на тежиться
ниж Євгеню Карі'яку і дбайли-
вому організаторові та адміністрато-
рові манові Іванові Вакірякові.
Теодор Федоришин.

Успіх ЮСУМА в Міннеаполісі

Група нашої молоді в Міннеаполісі здобула велике признання і успіх, а її праця є осягом цілої нашої громади в Міннеаполісі. Є це мистецький Гурток „Черемош”, що існує при ЮСУМА імени гетьмана Івана Мазепи в Міннеаполісі. Вона нараховує 60 активних членів, хлопців і дівчат, що є в складі танцювального гуртка „Черемош” та мандолінової оркестри. Вік їх — від 9 до 22 років. Усі вони роджені вже тут на землі Вашингтона. Керівники „Черемош” є М. Дудінський, музичним керівником інж. Євген Карі'як, керівником мандолінової оркестри — Олег Левицький.

Про них вже не одну гарну сторінку вписали в літопис українського життя Міннесоти — своїми виступами на різних імпрезах української католицької громади при церкві св. Константина, до якої належать усі ЮСумівці, а також на імпрезах Відділу УККА Міннесоти. Завоювали собі почесне місце перед українця-

ми і чужинцями. ЮСУМА успішно передив також свої мистецькі виступи в кількох містечках етейту та поза ним, в тому — у Чикаго. Черговим небуденним успіхом ЮСУМА був його недавній масовий виїзд до столиці Манітоби — Вінніпегу, куди вони прибули автобусом, кільканадцятьма автами а дехто поїздом, під опікою своїх дбайливих батьків. Більше відвідуємо, не зважаючи на відстань, зусилля і кошти одні

одних, більше організуємо наших „Черемошів”, більше уваги приділимо нашим меншим та найменшим, більше працюємо з нашим доростом, так як це роками роблять свідомі батьки ЮСУМ-івців, то і не доведеться запитувати: „Де наші діти!” та „Де наша молодь?” Молодь буде з нами і вона так само буде радіти успіхом українського мистецтва, як і ми — сивенькі, радіємо їм. Дбаймо про молодь. Пам'ятаймо, що ми відходимо а на зміну нам лишається наша молодь.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І З НОВИМ РОКОМ !

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО

Всьому Українському Громадянству Установам і Організаціям,
Пацієнтам, Приятелям і Знайомим
бажає

Д-р Василь СТЕФУРАК з ДРУЖИНОЮ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО

для Високопреподобних Отців, Приятелів, Знайомих і Пацієнтів
бажають

ЕМІЛІЯ і РОМАН ВОЙНАРОВСЬКІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО

Родині, Приятелям і Знайомим
бажають

Аліса й Іван РУДАВСЬКІ
дітьми

З радісним Христовим Різдва складаємо наші найкращі
побажання всім Рідним і Знайомим в Краю і в вільному світі
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ЛІДА і д-р РОМАН
ЕВГЕН, РОМАН і МАРКО СМІК
та МАМА СТЕФАНІЯ КОЖУШКО
СОAL CITY, Illinois.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО

Родині, Приятелям і Знайомим
бажають

Д-р Татіяна і д-р Антін Рудавські
з дітьми

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

Родні, Приятелям, Колегам і Знайомим
бажають

д-р Володимир, синя,
Андрій і Юрій КАССАРАБА

Усіх Благ з Рождеством Христовим
та Новим Роком
для Рідних, Приятелів і Знайомих
бажають
др. Павло та др. Юлія Сидор
з дітьми

Щиро-сердечні побажання ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА
ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
та всього найкращого своїм Приятелям і Знайомим
пересилають

Евгенія і Василь ПЕТРИНИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Приятелям і Знайомим
бажають

Наталія і Д-р Григорій ЛОЗИНСЬКІ
з донькою Вірою

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Родині, Приятелям, Колегам і Знайомим
бажають

Д-р Арсен і Таня ШПУР з Родиною

Бажаємо їх Ексцеленції Кир Ярославіві, Всч. Отцям Катедра-
льним, Впр. СС. Василянкам, Нашим Рідним, Колегам і їх
Родинам та Всім Нашим Знайомим

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

І. І. БІЛОСКУРСЬКІ з сином Ростиславом

Приятелям і Знайомим з Днем Різдва Христового
найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

складають

Д-р Юрій ГОРОДИ ЛОВСЬКИЙ з Родиною
Олена Бурко і Софія Нестерович

Рідні, Приятелям, Колегам і Знайомим
з Днем Різдва Христового
щирі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

складає

Д-р Павло ПУНДІЯ з Родиною

ТРАДИЦІЙНИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Кревним, Приятелям і Знайомим
бажають

Д-р Віктор, Марія, Ірина і Орест САЙКЕВИЧ

Щирі побажання ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Рідні, Приятелям і Знайомим
складають

Володимира і д-р Теофіль ДЕМУСИ з Родиною

Найщиріші побажання ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

Всім Своім Приятелям і Знайомим
пересилають

д-р Евген, Іванна, Діанна Андрій ЦЕЛЕВИЧ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

Д-р Стефан і Уляна ПАВЛИНСЬКІ з Родиною

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

Д-р Олександр РЕЙНАРОВИЧ з Родиною

За новим і старим стилем — Знайомим, Приятелям, Членам
Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів, Членам Пласту
і Родині — „ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!” — пересилають
Анна, Калина і Володимир ПОМІРКИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

Приятелям, Пацієнтам і Знайомим
Д-р Мирослав, Галина і Наташа КОЛЕНСЬКІ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ ТА НОВИМ РОКОМ найкращі побажання Рідні, Приятелям і Знайомим складають

д-р Іван і Спександра Кизик з дітьми

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

Своїм Приятелям, Знайомим і Співпрацівникам
в Америці й Європі

бажає

РОМАН І. СМУК

З Різдом Христовим
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
та Всій Українській Громаді
бажає

Инж. Форович Теофіль
З нагоди Різдва Христового
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають

Осипа і Олександр
Атановські
Веселих Свят
і

Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають

д-р Роман КОБИЛЕЦЬКИЙ
з дружиною

Урочистого й по-українському
чарівного Різдва та багатого на
духові дари й життєві перемоги
Нового 1968 Року бажає Дружам,
Знайомим, нашій Молоді й усій
рідній Громаді
Роман ЗАВАДОВИЧ
з родиною

усім, Хто згадає нас, опроминений
радісною і благословенною зорею
Господнього Сина, із щирого серця
„Христос родився”
засилаємо

Теодор і Євгенія КУРПИТА

З нагоди Різдва Христового
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
Ярослав ВОЙНАРОВСЬКИЙ

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Мирослав та Рома ТУРЯНСЬКІ

МИХАЙЛО І АННА ДАРКОВИЧ
бажають

Своїм Клієнтам, Приятелям
і Знайомим
та Всій Українській Громаді
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!
Загально відомий
DARC PHOTO SALON
2059 W. Chicago Ave. HA 1-2254

З Різдом Христовим
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
бажає всім
Осип Дацко

Joseph Datzko
General Insurance

2228 W. Chicago Ave.
BR 8-0194 AL 2-4195

ОБЕЗПЕЧЕННЯ ВСІХ РОДІВ:
авта — доми — хатня обстановка
нешасливі випадки — шпитальні
— життя та інші —

Рідні, Товаришам, Знайомим,
і Дружам бажаємо
Веселих Свят
та щастя і всякого добра
в Новому Році
Остап, Анна і Дарія Івахів

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Веселих Свят
Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
Д-р Петро Вигінний

РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Приятелям та Знайомим
бажає
Мирослав Ожга з Родиною

З Різдом Христовим
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
мгр. Пруц Євген,
Стефанія і Надія

З Різдом Христовим
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
та Всій Українській Громаді
бажає
Мирослав, Галина, Марійка
Зоя ВИГІННИЙ

З нагоди Різдва Христового
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає

Инж. Вол. Сиченький
з Ріднею

Вітаємо Рідню, Товаришів і При-
ятелів з днем Різдва Христового
та бажаємо їм багато щастя,
вдоволення та успіхів у Новму
Році.

ЛЕОНТІЯ, ІВАН
БОДНАРУКИ

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Осип і Євдокія МАТКОВСЬКІ

Веселих Свят
усій Українській Громаді
бажає
Євген КОМАНИШИН
з родиною
гол. контр. „Провидіння”

З Різдом Христовим
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
та Всій Українській Громаді
бажає
Сарапук Петро
з Ріднею

Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року
Рідним, Приятелям і Знайомим
бажає
проф. Юрій СИДОРОВИЧ

З нагоди Різдва Христового
Щасливих і Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
инж. Володимир і Меланія
Дубицькі

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Іванна й Антін ЗБОРИК

З Різдом Христовим
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Марія і Володимир
Чижик

З Різдом Христовим
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Олександра і Василь-
Бойко з Ріднею

З Різдом Христовим
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
Іван ДИБАЙЛО

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
ПЕТРО СТЕЦЬКО з родиною

Рідним і Приятелям
Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року
бажають
Мгр. фарм. Михайло й Ірина
ГОЛОВАТІ
з дітьми

З нагоди Різдва Христового
Щасливих і Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Василь, Ірма і Марія
Дзуль

З Різдом Христовим
і з Новим Роком
своїх Приятелів і Знайомих
вітають
инж. Е. і О. КВІРМБАХИ
з родиною

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Приятелям і Знайомим
бажають
Петеші з Мамого

З Різдом Христовим
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Богдан, Ольга, Дарія
Савчинські

Родині, Знайомим, Приятелям
ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає щиро —
Д-р Іван КУТИНСЬКИЙ
з РОДИНОЮ

З нагоди Різдва Христового
Щасливих і Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Ніна, Михайло і Роман
Дачкевич

З Різдом Христовим
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Дарія та Іван Малюки

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

З нагоди Різдва Христового
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
та Всій Українській Громаді
бажають
Петруняк Михайло,
Марія з Ріднею

Дружам і Знайомим
Веселих Свят
і

Щасливого Нового Року
бажають
Дмитро, Анна і Юрій
НЕДОВІЗ

ПРИВІТ

УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

з Новим Роком
передає

О. ШКІЛЬНИК

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Дружам і Знайомим
бажають
Юрій, Лена і Оля Степові

Веселих Свят
Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
Василь Гавдьо

З нагоди РІЗДВЯНИХ СВЯТ
і НОВОГО РОКУ
бажає всім Українцям
усього найкращого
Анна КОВАЛЬ

Рідні, Приятелям і Знайомим
Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
бажають
Нестор, Іванна, Нестор А. й
Івась М. ГОРОДИСЬКІ

Український Журнал для Молоді і Старших

ЕКРАН

ЕКРАН - UKRAINIAN MAGAZINE for YOUTH & ADULTS

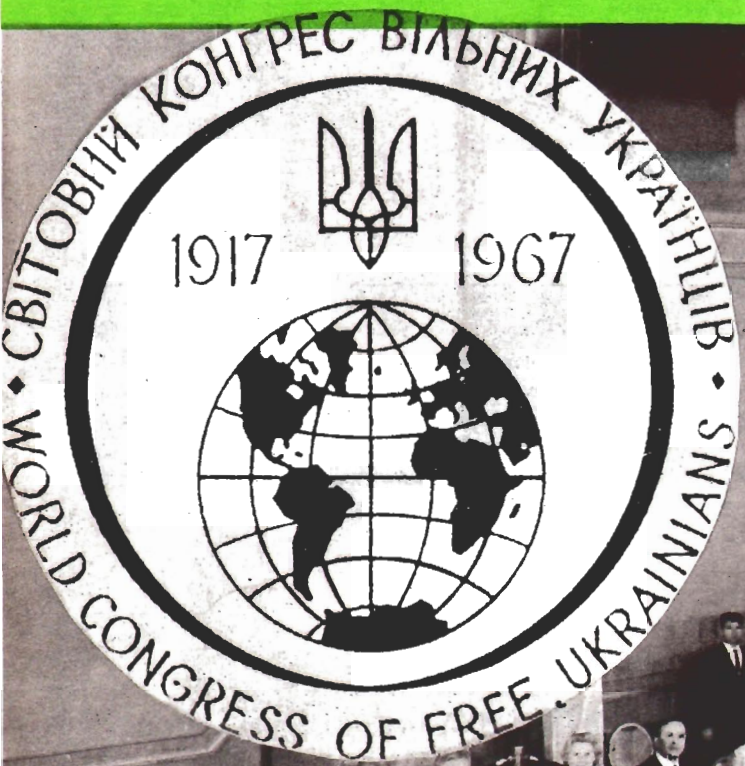
50¢

РІК VIII • Ч. 35-36
VOL. VIII • No. 35-36

за вересень - грудень '67
SEPTEMBER - DECEMBER, '67

Перший Світовий Конгрес Вільних Українців

FIRST WORLD CONGRESS OF
FREE UKRAINIANS
NEW YORK HILTON HOTEL NOVEMBER 19 1967

